דער מאַן וואָס האָט עס אויפֿגעבויט

אינהאלט

קאפיטל 1 איינפירונג: דער מאן וואס האט עס אויפגעבויט 4

קאפיטל 2 ווער איז ווער: די מענטשן און די פירמעס.. 7

קאפיטל 3 אקט איינס: די העלסטע נאכט.. 13

קאפיטל 4 אקט צוויי: דער וואוט ביי זיבן אזייגער אין דער פרי............................ 18

קאפיטל 5 אקט דריי: צוריק צו פעל סטריט 23

קאפיטל 6 אקט פיר: פרישטיק ביים אלטן דעפא 29

קאפיטל 7 אקט פינף: קייל אויפן שטול... 35

קאפיטל 8 אקט זעקס: דער ריין-צימער 40

קאפיטל 9 אקט זיבן: דער ווינטעררוש 45

קאפיטל 10 אקט אכט: נייציג טעג 50

קאפיטל 11 אקט ניין: דריי הונדערט מיליאן דאלאר 55

קאפיטל 12 אקט צען: די דרייווערס קלייבן אויס 60

קאפיטל 13 אקט עלף: די נומערן וואס האבן זיך נישט אויסגערעכנט 65

קאפיטל 14 אקט צוועלף: די אנגעבאטן אין דעם טורעם....................................... 70

קאפיטל 15 אקט דרייצן: דריי פראגעס.. 75

קאפיטל 16 אקט פערצן: דער מארגן וואס די טירן האבן זיך געעפנט 79

קאפיטל 17 אקט פופצן: דער פאל פון מערסער גלאבאל.. 84

קאפיטל 18 אקט זעכצן: דער אורטייל און דער נייער נאמען................................... 89

קאפיטל 19 ערקלערט: די צוויי פירמעס און זייער געלט 94

קאפיטל 20 ערקלערט: דניאל און לעאנארד׳ס פלאן, שריט נאך שריט........................ 100

קאפיטל 21 ערקלערט: גראנט׳ס אפגענאר 105

קאפיטל 22 צייטליניע: די גאנצע מעשה לויט דער ריי.. 110

קאפיטל 23 די מעשה אין קורצן... 114

קאפיטל 24 לעהרן פון דער מעשה... 117

קאפיטל 25 **צום שלוס** **120**

קאפיטל 1

איינפירונג: דער מאן וואס האט עס אויפגעבויט

דאס איז א נייע געשיכטע, דערציילט פון אנהייב ביזן סוף מיט פשוטע ווערטער. דאס איז די געשיכטע פון דניאל בראנדט, א שטילער אינזשעניר וואס האט פערצן יאר געבויט איינע פון די גרעסטע דעליווערי פירמעס אין לאנד, און וואס איז ארויסגעווארפן געווארן אין איין נאכט פונעם פארטנער וואס ער האט אים דעם מערסטן געטרויט. דאס איז אויך די געשיכטע וואס ער האט געטון דערנאך.

אונזער געשיכטע קומט פאר אין אונזער אייגענעם צייט, אין א פארנומענע האפן-שטאט וואס הייסט ברוקפארט. דאס איז א וועלט פון ווערהאוזעס און ווייסע דעליווערי טראקס, פון קאמפיוטער סקרינס און גלאז אפיס טורעמס, פון בענקער, אדוואקאטן און באארד רומס. ניטא קיין מאדנע אדער אומנאטירליכע זאך דערין. אלץ וואס פאסירט דא קען פאסירן מיט ריכטיגע מענטשן אין א ריכטיגע שטאט, ווען געלט, שטאלץ און געטריישאפט ציען אנטקעגן זיך.

אין צענטער פון אלעס שטייט איין מאן. פארן ציבור איז דניאל בראנדט נאר געווען דער שטילער, דער מאן אין הינטערגרונט וואס האט קיינמאל ניט געהאלטן רעדעס. אבער דניאל האט אויפגעבויט כמעט אלעס וואס האט געמאכט די פירמע פונקציאנירן: דעם קאמפיוטער סיסטעם וואס האט געפירט יעדן טראק, דעם געלט סיסטעם וואס האט געביללט יעדן קונה, און די פריינטשאפטן מיט די גרעסטע קונים וואס האבן געהאלטן דעם גאנצן ביזנעס לעבעדיג.

קעגן אים שטייט זיין פארטנער, גראנט מערסער, א הויכער, שארמאנטער מאן מיט א גרויסן שמייכל און א נאך גרעסערע שטים. גראנט האט געקענט פארקויפן אלעס צו יעדן איינעם. פערצן יאר לאנג זענען די צוויי מענטשן געווען א פערפעקטע פאר: דניאל האט געבויט, און גראנט האט פארקויפט. אבער ערגעץ אונטערוועגנס האט גראנט אנגעהויבן צו גלייבן אז דאס פארקויפן איז די גאנצע פירמע, און אז דער בויער ווערט שוין ניט געברויכט.

און עס איז א דריטער גרויסער מאן אין דער דאזיגער געשיכטע: לעאנארד וויטקאם, דער אלטער בעל-הבית פון וויטקאם פרייט, די פירמע וואס גראנט מערסער האט יארן לאנג געפרואווט צעשטערן. לעאנארד איז פאמעלעך, פארזיכטיג און ערליך. ווען דניאל ווערט ארויסגעווארפן, איז לעאנארד דער וואס עפנט פאר אים זיין טיר. צוזאמען וועלן דער אלטער בעל-הבית און דער יונגער בויער טון עפעס וואס קיינער אין ברוקפארט גלייבט ניט אז עס איז מעגליך.

די דאזיגע געשיכטע האט ניט קיין שרייעריי און ניט קיין שלעגערייען. די קאמפן ווערן אנגעפירט מיט ערליכער ארבעט, פארזיכטיגע נומערן, גוטער סערוויס און דעם געזעץ. איר וועט זען א פירמע וואקסן און א פירמע פאלן. איר וועט זען ווער בלייבט געטריי און ווער לויפט אוועק. און איר וועט זען ווי איין שטילער מאן, אן קיינמאל צו הייבן זיין קול, ברענגט אראפ אן אימפעריע געבויט אויף ליגנס.

ווי דער פילם איז געבויט
ווער איז ווער
די געשיכטע אין זעכצן אקטן
דער געלט, דערקלערט
דער פלאן, שריט-ביי-שריט
דער שווינדל, דערקלערט
צייטליניע, געשיכטע אין קורצן, לעקציעס

דער פילם איז געבויט אין דריי טיילן. ערשטנס, א קאפיטל וואס שטעלט פאר יעדן מאן און יעדע פירמע, אזוי אז איר ווייסט אלעמאל ווער איז ווער. דערנאך די געשיכטע אליין, דערציילט אין זעכצן אקטן, פון דער נאכט וואס דניאל ווערט ארויסגעווארפן ביז דעם טאג וואס די אימפעריע פאלט. און צום סוף, קאפיטלעך וואס דערקלערן דעם געלט מיט פשוטע טאבעלן, דעם פלאן שריט-ביי-שריט, דעם באהאלטענעם שווינדל, א פולע צייטליניע, און די לעקציעס פון דער געשיכטע.

אזוי אז מאכט זיך באקוועם. די געשיכטע הייבט אן אויף דער ליכטיגסטער נאכט אין דער פירמעס געשיכטע, א נאכט פון רעדעס, קאמעראס און אפלויז. ביים סוף פון יענער נאכט וועט דער מאן וואס האט עס אלעס אויפגעבויט טראגן א קארטאן-קעסטל ארויס פונעם בנין. לאמיר ערשט באקענען זיך מיט די מענטשן און די פירמעס.

ווער איז ווער: די מענטשן און די פירמעס

לאמיר אנהייבן מיט אונזער העלד, דניאל בראנדט. ער איז 41 יאר אלט, דין, מיט קורצע טונקעלע האר און דינעברילן. ער איז אויפגעוואקסן אין אלדער פאלס, א קליין שטעטל ביים טייך, צוויי שעה פון ברוקפארט, דער זון פון א טראקמעכאניקער. ער האט געלערנט אינזשענערי אויף א סקאלארשיפ. ער רעדט ווייניג, הערט צו אסאך, און געדענקט אלעס. זיין איין כלל, וואס זיין טאטע האט אים געלערנט: צייל צוויי מאל, זאג צו איין מאל.

דניאל איז דער מיטגרינדער פון מערסער בראנדט פרייט, די פירמע וואס יעדער רופט איצט מערסער גלאבאל. ער האט געבויט איר הארץ: א קאמפיוטער סיסטעם מיטן נאמען קאמפאס, וואס פלאנירט דעם רוט פון יעדן טראק און דעם ארט פון יעדע פעקל, יעדע מינוט פונעם טאג. ער האט אויך געבויט דעם געלט סיסטעם וואס שטעלט חשבונות צו יעדן קונה, און ער האט פערזענליך געוואונען די פירמעס דריי גרעסטע קונים.

זיין שותף איז גראנט מערסער, 43, דער הויפטדירעקטאר. גראנט איז הויך און ברייט, מיט צוריקגעקעמטע בלאנדע האר, א געברוינטע פנים, און א באוואוסטע ווייסע שמייכל. ער טראגט העלע בלוי סוטס און האט הנאה פון קאמעראס, רעדעס, און מאגאזין קאווערס. גראנט איז א בריליאנטער פארקויפער. ער קען אריינגיין אין א צימער פול מיט פרעמדע און ארויסגיין מיט א קאנטראקט. אבער ער האט א שוואכקייט: ער וויל אנגעזען ווערן ווי א געניוס, און ער פיינט טיילן דאס ליכט.

לעבן גראנט שטייט קייל דארסי, 32, דער קאפ פון פארקויף און גראנטס פאווארים. קייל איז שלאנק, מיט גלאטע שווארצע האר און א שארפע זייטשייד, און ער טראגט טייערע קעמלקאלירטע סוטס. ער איז פלינק, אמביציעז, און זייער זיכער מיט זיך. ער האט קיינמאל נישט געבויט קיין זאך, אבער ער האט געלערנט רעדן פונקט ווי גראנט. אין דער דאזיגער געשיכטע וועט גראנט געבן קייל דניאלס שטול.

דערנאך איז דא מארטין קרוי, 55, דער פינאנץשעף פון מערסער גלאבאל, דער מענטש וואס האלט די אפיציעלע ביכער. קרוי איז דין און בלאס, מערסטנס פליכעוואטע, מיט דינע דראטברילן און א ווייכע, פארזיכטיגע קול. ער שמייכלט זעלטן. ער ארבעט מיט גראנט שוין ניין יאר, און ער ווייסט זאכן וועגן דער פירמעס געלט וואס קיינער אנדערש ווייסט נישט. געדענקט אים. ער וועט זייער שטארק באדייטן.

איצט לאמיר זיך באקענען מיט דער אנדערער זייט פון שטאט. לעאנארד וויטקאם איז 68, מיט קורצע גרויע האר און א ארדענטליכע גרויע וואנצעס. ער פארמאגט וויטקאם פרייט, א פירמע וואס זיין טאטע האט געגרינדעט 51 יאר צוריק מיט צוויי טראקס. וויטקאם איז קלענער פון מערסער, עלטער, פאמעלעכער, און באוואוסט פאר איין זאך: עס האט קיינמאל נישט אפגענארט קיין קונה, און עס האט קיינמאל נישט פארפעלט צו באצאלן א ארבעטער.

לעאנארדס זון, פיטער וויטקאם, איז 38, ברייטפלייצעדיג, מיט רויטברוינע האר און א קורצע געשניטענע בארד. ער פירט וויטקאם'ס ווארהויזעס. פיטער איז ערלעך און פלייסיג, אבער ער איז פארזיכטיג, און בתחילה טרויט ער נישט קיין פרעמדע. ווען זיין טאטע לאדט אריין דניאל, וועט

פיטער זיין דער ערשטער וואס צווייפלט אין אים, און שפעטער איינער פון זיינע שטארקסטע פריינט.

ראדזש פאטעל איז 36, דער הויפט אינזשעניר פון קאמפאס סיסטעם און דניאלס רעכטע האנט שוין ניין יאר. ער האט קורצע שווארצע האר און רונדע ברילן, און ער טראגט א זית-גרינע זשאקעט. ראדזש איז בריליאנט, קאמיש, און שטארק נאמנע. טאמי גאלווין איז 58, דער קאפ פון אלע מערסערס דרייווערס, א געדרונגענער מענטש מיט א גרויע קורצע שניט און א הויכע געלעכטער. די דרייווערס וואלטן געפאלגט טאמי אומעטום.

פעליקס דוארטע איז 26, א יונגער אנאליסט אין מערסערס פינאנץ אפטיילונג, מיט קורצע לאקיגע שווארצע האר און א ליכטיג גרויע סוט וואס איז א ביסל צו גרויס פאר אים. דניאל האט אים אנגענומען גלייך פון קאלעדזש. פעליקס איז שעמעוודיג און נערוועז, אבער ער איז זייער גוט מיט נומערן, און ער באמערקט זאכן וואס אנדערע מענטשן פארפעלן. איין טאג וועט ער באמערקן עפעס וואס שאקירט דעם גאנצן שטאט.

ארטור בעל, 62, איז דער בעלהבית פון גרינוועי מארקעטס, א קייט פון 300 גראסערי סטארס און מערסערס גרעסטער קונה. ארטור איז שווער געבויט, מיט קורצע ווייסע האר און א רונדע, גוטמוטיגע פנים. ער משפט מענטשן לויט איין זאך: האלטן זיי זייער ווארט? דניאל האט געוואונען ארטורס געשעפט 12 יאר צוריק, מיט א האנטגעשריבענע הבטחה אז יעדער טראק פון פרישע עסנוואר וועט אנקומען אויף צייט.

הארלאן וועב, 50, איז דער עלטערער באנקיר ביי גרעניט יוניאן באנק, די באנק וואס לייט מערסער גלאבאל זיין געלט. ער האט זילבערנע האר און א קווואדראטישע קין, און ער שמייכלט נאר ווען די נומערן טוען.

עליאט פרייס, 47, איז גראנטס אדוואקאט, א שווערבראוונדיגער מענטש אין א שווארצער סוט וואס דראט מענטשן פאר פרנסה. און פאול ראמאס, 45, איז א פעדעראלער פראד אויספארשער, געדולדיג און שטיל, וואס וועט אריינקומען אין אונזער געשיכטע נענטער צום סוף.

דער לעצטער, אבער נישט דער מינדסטער אין וויכטיגקייט, איז דזשאזעף בראנדט, 74, דניאלס טאטע. דזשאזעף איז געווען א טראקמעכאניקער אין אלדער פאלס פאר פערציג יאר. ער איז דין, מיט קורצע ווייסע האר און שטארקע, פארנארבטע מעכאניקער הענט. פערצן יאר צוריק האט דזשאזעף געגעבן זיין גאנצע לעבנסאפשפארונג, 40,000 דאלאר, כדי זיין זון זאל קענען אנהייבן א פירמע. ער האט קיינמאל נישט געבעטן עפעס צוריק.

מערסער גלאבאל אין ערשטן טאג פון דער געשיכטע	
טראקס	6,200
ווערהאוזעס	140
ארבעטער	31,000
געלט וואס קומט אריין א יאר	4.2 ביליאן דאלאר
ווערד פון דער גאנצער פירמע	12 ביליאן דאלאר
גראנט פארמאגט	21%
דניאל פארמאגט	18%

איצט די פירמעס. מערסער גלאבאל איז דער ריז. זי האט 6,200 טראקס, 140 ווערהאוזעס און 31,000 ארבעטער. זי ברענגט אריין בערך 4.2

ביליאן דאלאר א יאר. אירע אקציעס ווערן געהאנדלט אויפן סטאק מארקעט, און אין דעם טאג וואס אונזער געשיכטע הייבט זיך אן, איז די גאנצע פירמע ווערד בערך 12 ביליאן דאלאר. דניאל פארמאגט 18 פראצענט דערפון; גראנט פארמאגט 21.

וויטקאם פרייט אין ערשטן טאג פון דער געשיכטע	
טראקס	2,100
ווערהאוזעס	48
ארבעטער	9,000
געלט וואס קומט אריין א יאר	1.3 ביליאן דאלאר
בעלי-בתים	די וויטקאם משפחה און אירע ארבעטער
באקאנט פאר	ערלעכקייט

וויטקאם פרייט איז פיל קלענער. זי האט 2,100 טראקס, 48 ווערהאוזעס און 9,000 ארבעטער. זי ברענגט אריין בערך 1.3 ביליאן דאלאר א יאר. זי געהערט צו דער וויטקאם משפחה און אירע אייגענע ארבעטער, און ווערט נישט געהאנדלט אויפן סטאק מארקעט. אירע קאמפיוטערס זענען אלט און אירע טראקס זענען פאמעלעך, אבער אירע קונים פארטרויען איר אין גאנצן.

דריי נעמען צו געדענקען
נארטגעיט סאפליי
טרייפארט טרעידינג
קאלאוועי פארטנערס

סוף-כל-סוף, דריי נעמען וועלכע וועלן ווערן זייער וויכטיג, כאטש אין אנהייב פון אונזער געשיכטע האט זיי קיינער נישט געהערט: נארטגעיט סאפליי, טרייפארט טרעידינג און קאלאוועי פארטנערס. אויף פאפיר זענען זיי דריי פון מערסער גלאבאל'ס גרעסטע קונים. אין דער אמתן זענען זיי עפעס גאר אנדערש. האלט אין זינען די דריי נעמען. זיי זענען דער באהאלטענער שליסל צו דער גאנצער געשיכטע.

אַקט איינס: די העלסטע נאַכט

אונזער געשיכטע עפֿנט זיך אין אַ דאָנערשטאָג אָוונט אין אָקטאָבער, אין דעם גרעסטן וועאַרכאַוז וואָס מערסער גלאָבאַל האָט, ביים ברעג פֿון ברוקפּאָרט האַרבאָר. היינט נאַכט ווערט די פֿירמע פֿערצן יאָר אַלט, און גראַנט מערסער האָט געמאַכט פֿון דעם וועאַרכאַוז אַ זאַל פֿאַר אַ גרויסן פּראַזניק. עס זענען דאָ קאַמעראַס, רעפּאָרטערס, באַנקירס, קונים און צוויי טויזנט אַרבעטער. ריזיגע עקראַנען הענגען פֿון דעם הויכן סטעליע.

דער גרונד פֿאַר דער פּאַרטי איז אַ נייע ווערסיע פֿון קאָמפּאַס, דער קאָמפּיוטער סיסטעם וואָס פֿירט די גאַנצע פֿירמע. גראַנט רופֿט עס קאָמפּאַס פֿינף. עס קען פּלאַנירן די רוטעס פֿון זעקס טויזנט טראָקס אין ווייניקער ווי אַ מינוט, ענדערן זיי ווען אַ וועג מאַכט זיך צו, און זאָגן יעדן קונה פּונקטליך וואו זיין פּעקל געפֿינט זיך. עס האָט גענומען דריי יאָר עס צו בויען. דניאל בראַנדט און זיין טים האָבן געבויט יעדן טייל פֿון דעם.

דניאל שטייט נעענטער צום הינטן פֿון זאַל, לעבן ראַדזש פּאַטעל און עטליכע אינזשענירן. ער טראָגט זיין געוויינטליכן גרויען אַנצוג. ער האָט נישט געוואָלט קיין רעדע, און קיינער האָט אים נישט אָנגעבאָטן קיינע. דאָס פּאַסט אים. ער האָט קיינמאָל נישט ליב געהאַט המון. ער קוקט אויף די עקראַנען און קוקט שטיל נאָך, אויף אַ קליינע טאַבלעט אין זיין האַנט, אַז דער לעבעדיגער סיסטעם לויפֿט גלאַט בשעת צוויי טויזנט מענטשן ניצן עס אויף איינמאָל.

דאן ווערן די ליכטער פארטונקלט, שפילט מוזיק, און גראנט מערסער גייט ארויס אין א ווייסן שפאטלייט. דער עולם שרייט מיט פרייד. גראנט הייבט אויף איין האנט און שמייכלט זיין באוואוסטן שמייכל. „פערצן יאר צוריק,“ זאגט ער, „האב איך געהאט א חלום. איך האב אנגעהויבן די פירמע מיט גארנישט אחוץ אן אידעע און די קליידער אויף מיין לייב. היינט נאכט, האט דער חלום א נייעם נאמען. פריינד, איך שטעל אייך פאר מיין קאמפאס פינף!“

ראדזש דרייט זיך צו דניאל מיטן מויל אפן. „זיין קאמפאס?“ פלוסטערט ער. „ער ווייסט נישט ווי מ'שטארט אריבער א לעפטאפ.“ דניאל זאגט גארנישט. ער שמייכלט נאר א ביסל און קוקט ווייטער אויף זיין טאבלעט. דאס איז נישט דאס ערשטע מאל וואס גראנט טוט דאס. אבער דאס איז דאס ערשטע מאל וואס ער טוט עס פאר דער גאנצער שטאט, מיט די קאמעראס לויפנדיג.

פערציג מינוט רעדט גראנט. ער רעדט וועגן זיין וויזיע, זיין מוט און זיינע לאנגע נעכט פון ארבעט. ער דערציילט א מעשה וויאזוי ער האט געצייכנט דעם ערשטן קאמפאס אויף א פאפירענעם נאפקין אין א רעסטאראנט. דאס איז קיינמאל נישט פארגעקומען. דער ערשטער קאמפאס איז געווען געשריבן דורך דניאל, אויף א געניצטן קאמפיוטער, אין זיין טאטנס גאראזש אין אלדער פאלס, בשעת גראנט איז ארומגעגאנגען פארקויפן צו יעדן וואס האט אים צוגעהערט.

דאן מאכט גראנט אן איבערראשנדיגע אנאנסירונג. „יעדע גרויסע פירמע דארף פרישע פנימער,“ זאגט ער. „דעריבער בין איך היינט נאכט שטאלץ ארויסצושטעלן דעם מענטש וואס וועט מיר העלפן פירן מערסער גלאבאל

אין דער צוקונפט. אונזער נייער אפעראציעשעף: קייל דארסי!" קייל גייט ארויס אין שפאטלייט, שמייכלענדיג, צוקנעפלענדיג זיין קעמלקאלירטע זשאקעט. דער עולם קלאפט העפליך, אבער פילע מענטשן קוקן צומישט.

וואס א אפעראציעשעף טוט	
פירט די טראקס	
פירט די ווערכאוזן	
פירט דעם קאמפיוטער סיסטעם	
ביז היינט נאכט	דניאל בראנדט

די צומישונג איז גרינג צו פארשטיין. דער אפעראציעשעף פון מערסער גלאבאל איז דער מענטש וואס פירט די טראקס, די ווערכאוזן און דעם סיסטעם יעדן טאג. און דער מענטש, שוין פערצן יאר, איז געווען דניאל בראנדט. קיינער האט נישט געזאגט דניאלן. קיינער האט נישט געפרעגט די פארוואלטונג. אין מיטן א פארטי, פאר צוויי טויזנט מענטשן, האט גראנט אוועקגעגעבן דניאלס שטעלע.

קעפ הייבן אן זיך דרייען צום הינטן פון זאל. מענטשן קוקן אויף דניאל צו זען וואס ער וועט טון. טאמי גאלווין, דער קאפ פון די דרייווערס, שטופט זיך דורך דעם עולם צו זיין זייט. „דעני," זאגט ער מיט א נידעריגער שטים, „האסטו געוואוסט וועגן דעם?" דניאל שאקלט מיטן קאפ. „ניין, טאמי. אבער איך מיין איך ווייס פארוואס."

דניאל טראכט וועגן עפעס וואס איז פארגעקומען אכט טעג פריער. ביים חודשליכן פארוואלטונגמיטינג, האט ער דורכגעקוקט דער פירמעס רשימה

פון קונים און געפונען דריי נעמען וואס ער האט נישט דערקענט: נארטגעיט סאפליי, טרייפארט טרעידינג און קאלאוועי פארטנערס. צוזאמען, האבן זיי געצאלט מערסערן מער ווי דריי הונדערט מיליאן דאלאר א יאר. דניאל האט זיי קיינמאל נישט געטראפן, קיינמאל נישט געזען זייערע ווערכאוזן, קיינמאל נישט געפלענט קיין איין טראק פאר זיי.

האט ער געשטעלט א פשוטע פראגע. „ווער זענען די דריי קונים? וואו פירן מיר צו פאר זיי? קען איך זען זייערע קאנטראקטן?" גראנט האט געלאכט און געזאגט אז זיי זענען נייע פריוואטע קלייענטן וואס קייל האט געוואונען, און אז דניאל זאל זיך האלטן ביי זיינע טראקס. מארטין קרוי האט גארנישט געזאגט. און דער מיטינג איז ווייטער געגאנגען. אבער דניאל האט געשיקט אן העפליכן אימעיל דעם קומענדיגן מארגן, פרעגנדיג ווידער.

אכט טעג	
טאג 1	דניאל פרעגט וועגן דריי אומבאקאנטע קונים
טאג 2	ער פרעגט ווידער מיט אן אימעיל
טאג 8	גראנט גיט אוועק זיין שטעלע צו קייל

ער האט קיינמאל נישט באקומען קיין ענטפער. אנשטאט דעם, האט ער באקומען דאס: א שפאטלייט אויף קייל דארסי, און זיין אייגענע שטעלע אוועקגעגעבן פאר דער שטאט. דניאל ווייסט נאך נישט וואס די דריי קונים זענען טאקע. אבער ער איז א מענטש וואס רעכנט צוויי מאל. און ער קען שוין רעכענען איין פשוטע זאך: ער האט געשטעלט א פראגע, און אכט טעג שפעטער, האט גראנט באשלאסן אז ער ווערט מער נישט געברויכט.

נאך די רעדעס זאמלען זיך רעפּאָרטערס אַרום גראַנט. איין יונגער רעפּאָרטער פרעגט, „מר. מערסער, וואָס וועט דניאל בראַנדט טאָן איצט?“ גראַנט לאַכט וואַרעם. „דניאל איז אַ געוואַלדיגער אינזשעניר,“ זאָגט ער. „ער וועט שטענדיג האָבן אַן אָרט מיט אונז. אָבער מערסער גלאָבאַל גייט איבער פון גאַראַזש צו דער גלאָבאַלער בינע. נישט יעדער איז געבויט פאַר דער בינע.“ די רעפּאָרטערס לאַכן, און קייל לאַכט לויטסטער פון אַלע.

דניאל בלייבט נישט פאַר דעם רעשט פון דער פּאַרטיי. ער גייט אַרויס דורך אַ זייטיגע טיר אין דעם קאַלטן האָפן ווינט, און שטייט אַ מינוט קוקנדיג אויפן טונקעלן וואַסער. ראַדזש גייט אַרויס נאָך אים. „וואָס וועסטו טאָן?“ פרעגט ראַדזש. דניאל קוקט אויפן לאַגערהויז הינטער זיי, דאָס לאַגערהויז וואָס ער האָט געפּלאַנט. „היינט ביינאַכט,“ זאָגט ער, „גאָרנישט. מאָרגן וועל איך צוהערן וואָס זיי זאָגן.“

מאָרגן קומט גיכער ווי ער האָט דערוואַרט. אום עלף אַזייגער נאַכט, זשומעט זיין טעלעפאָן מיט אַ מעסעדזש פון גראַנטס אַסיסטענט. עס וועט זיין אַ ספּעציעלע פאַרוואַלטונגס-זיצונג אום זיבן אַזייגער אין דער פרי. דער איינציגער פּונקט אויף דער ליסטע איז: די צוקונפט פון עם אָפּעראַציעס. דניאל לייענט עס צוויי מאָל. דערנאָך גייט ער אַהיים, קאָכט אַ טאָפּ טיי, און שלאָפט רואיג זעקס שעה.

אקט צוויי: דער וואוט ביי זיבן אזייגער אין דער פרי

צען מינוט פאר זיבן גייט דניאל אריין אין דעם באארד-צימער אויפן צווייאונד-פערציגסטן שטאק פון מערסער׳ס טורעם. דער צימער איז קאלט און ליכטיג. ניין מענטשן זיצן ארום א גרויסן אוואלן טיש: גראנט אויבן אן, מארטין קרוי לעבן אים, קייל דארסי אויף א בענקל לעבן דער וואנט, און זעקס אויסערליכע דירעקטארן, רוב פון זיי אלטע פריינט פון גראנט. עליאט פרייס, דער אדוואקאט, שטייט לעבן דער טיר.

גראנט שמייכלט נישט היינט אין דער פרי. „דניאל," הייבט ער אן, „דו ווייסט אז דו ביסט פאר מיר ווי א ברודער. אבער די פירמע איז אריבערגעוואקסן דיך. דו ביסט א גאראזש-מענטש. מערסער גלאבאל דארף א מאדערנעם אפעראציעס-פירער, א מענטש וואס קען רעדן מיט אינוועסטארן. דער באארד וועט איצט וואוטן צו אפזעצן דיך ווי אפעראציעשעף, זאפארט."

דער באארד וואוט	
אפזעצן דניאל	5
האלטן דניאל	2
דניאל האט נישט געוואוטעט	

דניאל שטעלט נאר איין פראגע. „איז דאס וועגן די דריי קונים וואס איך האב געפרעגט וועגן זיי?" דער צימער ווערט שטיל. גראנט׳ס קין ווערט

שטייף. מארטין קרוי קוקט אויף זיינע פאפירן. „דאס איז וועגן פירערשאפט," זאגט גראנט. „גארנישט מער. מאך דאס נישט מיאוס, דניאל." דערנאך ווערט גענומען דער וואוט. פינף הענט גייען אויף פאר אפזעצן. צוויי זענען קעגן. דניאל וואוטעט נישט.

עליאט פרייס שיבט דערנאך א דאקומענט אריבער דעם טיש. דאס איז אן אנגעבאט: צוואנציג מיליאן דאלאר, באצאלט איבער פינף יאר, אויב דניאל שרייבט אונטער א צוזאג קיינמאל נישט צו רעדן עפנטלעך וועגן מערסער גלאבאל, קיינמאל נישט קריטיקירן עס, און קיינמאל מער נישט ארבעטן אין פרייט. „דאס איז א גרויסצוגיגע אנגעבאט," זאגט פרייס. „נעם עס, און גיי אוועק א רייכער מענטש." דניאל לייענט יעדע זייט פאמעלעך. דערנאך שיבט ער עס צוריק.

„ניין, א דאנק," זאגט דניאל. גראנט'ס פנים ווערט רויט. „דו ווילסט בעסער האבן גארנישט?" דניאל ענטפערט רואיג: „איך האב נישט גארנישט, גראנט. איך בעזיץ נאך אלץ אכצן פראצענט פון דער פירמע. איך בין נאך אלץ א שערהאלטער. איך וויל פשוט נישט אונטערשרייבן אוועק מיין רעכט צו רעדן אדער צו ארבעטן. און איך וועל נישט פארקויפן מיין שטילקייט." דערנאך שטייט ער אויף, נויט העפליך צו יעדן מענטש, און פארלאזט דעם צימער.

אונטן אויפן צוועלפטן שטאק ווערט זיין אפיס שוין אויסגעליידיגט. צוויי וועכטער שטייען ביי דער טיר. זיין קאמפיוטער איז אויסגעשטעקט. א ברוינע קארטאן-קעסטל שטייט אויף זיין שרייבטיש. איינער פון די וועכטער, אן עלטערער מענטש וואס קען דניאל שוין צען יאר, זעט אויס

פארלעגן. „עס טוט מיר באנג, מר. בראנדט,“ זאגט ער. „זיי האבן אונז געזאגט אז דו האסט דרייסיג מינוט.“

דניאל נעמט כמעט גארנישט. ער נעמט א פאטא אין א ראם פון זיין טאטנ׳ס גאראזש, א קאווע-בעכער, א קליין ברוין נאטיצבוך און אן אלטן האלצערנעם לינעאל וואס האט געהערט צו זיין טאטן. ער לאזט איבער זיין פירמע-לעפטאפ, זיין פירמע-טעלעפאן, זיינע שליסלען און זיין אריינגאנג-קארטל ארדענטליך אויפן שרייבטיש, און ער בעט דעם וועכטער צו פארשרייבן אז ער האט אלץ צוריקגעגעבן. דאס קליינע מעשה וועט שפעטער זייער פיל באדייטן.

בשעת דניאל פאקט איין, דערשיינט קייל דארסי אין טיר-איינגאנג, אנגעלענט אויפן ראם מיט פארלייגטע הענט. „א שיינע אפיס,“ זאגט קייל. „איך וועל עס איבערמאלן. גרוי איז אזוי טרויעריג.“ ער נעמט אויף דעם אלטן האלצערנעם לינעאל פונעם קעסטל און דרייט עס אין זיינע פינגער. „א לינעאל? טאקע? דאס איז פארוואס דו האסט פארלוירן, דעני. די וועלט האט זיך אריבערגערוקט.“

דניאל נעמט צוריק שטילערהייט דעם לינעאל פון קייל׳ס האנט און לייגט עס אין קעסטל. „מיין טאטע האט דערמיט געמאסטן טראק-טיילן פערציג יאר לאנג,“ זאגט ער. „ער איז קיינמאל נישט געווען אוועק מער ווי א האר. פארזיכטיג מעסטן גייט קיינמאל נישט ארויס פון מאדע, קייל. דו וועסט דאס נאך אויסגעפינען.“ דערנאך נעמט ער אויף זיין קעסטל און גייט אים פארביי.

די ידיעה פארשפרייט זיך דורכן בנין גיכער ווי אן עלעווייטאר. ביז דניאל דערגרייכט דעם לאבי, שטייען מענטשן לענגאויס די ווענט: אינזשענירן,

קלערקס, וואוירהויז-פלענער, דיספעטשערס. קיינער זאגט נישט פיל. עטלעכע נויען מיטן קאפ. אפאר קוקן אוועק, מורא׳דיג צו ווערן באמערקט. ראדזש פאטעל איז דארטן, רויט-אויגיג פון כעס. און טאמי גאלווין איז דארטן, זיין היטל אין זיין האנט.

„פערצן יאר,“ זאגט טאמי. „דו ווייסט יעדן איינעם פון מיינע דרייווערס ביים נאמען, דעני. דו האסט באצאלט פאר בילי מאראן׳ס טראק-פארריכטונגען פון דיין אייגענעם קעשענע. און זיי טוען דיר דאס אן מיט א קארטאן-קעסטל?“ דניאל לייגט א האנט אויף טאמי׳ס פלייצע. „היט אפ די דרייווערס, טאמי,“ זאגט ער. „וואס עס זאל נישט געשען, היט זיי אפ. דאס איז אלעס וואס איך בעט.“

ראדזש גייט מיט אים צום גאס. „זאג נאר דאס ווארט,“ זאגט ראדזש, „און איך וועל היינט אפזאגן. האלב די אינזשענירן וועלן קומען מיט מיר.“ דניאל שטעלט זיך אפ אויפן טראטואר. „ניין,“ זאגט ער פעסט. „זאג נישט אפ פון כעס. קאמפאס פירט טויזנט קונים. אויב איר אלע גייט ארויס היינט, בלייבן דרייווערס שטעקן און מענטשנ׳ס עסן פארדארבט זיך. בלייב. טו גוטע ארבעט. אויב דער טאג קומט צו גיין, גיי ווי עס דארף צו זיין.“

פון דרויסן ווארט א קליינע גרופע רעפארטער. גראנט האט זיי שוין דערציילט די נייעס. קאמעראס בליצן. „מר. בראנדט! איז עס אמת אז מען האט אייך ארויסגעווארפן?“ „זענט איר ברוגז אויף גראנט מערסער?“ „וואס וועט איר איצט טון?“ דניאל שטעלט זיך אפ נאר אויף א מינוט. „מערסער גלאבאל איז פול מיט גוטע מענטשן,“ זאגט ער. „איך ווינטש זיי הצלחה. איך גיי באזוכן מיין טאטן.“ און ער שטייגט אריין אין א טעקסי.

יענעם אוועגט ווייזט דער אוועגט-נייעס גראנט אויף די טרעפ פון א טעלעוויזיע-סטודיא. „דניאל בראנדט איז א גוטער טעכניקער," זאגט ער, „אבער א ביסל אלטמאדיש. מערסער גלאבאל ווינטשט אים הצלחה אין זיין פענסיע." דעם קומענדיגן מארגן גייט מערסער'ס אקציע-פרייז ארויף מיט 3%. די בענקער האבן ליב די ענדערונג. אין דעם טורעם מאכט גראנט א טאוסט מיט קייל איבער א טייערן קאווע.

קיינער ביי מערסער גלאבאל פרעגט נישט וואו דניאל'ס טעקסי פארט. קיינער פרעגט נישט וואס אן אינזשעניר וואס האט געבויעט א 12 ביליאן דאלאר פירמע קען טון מיט פרייע צייט. יענעם אוועגט איז דניאל אויף א פאמעלעכע רעגיאנאלע באן וואס פארט צפון לענגאויס דעם טייך קיין אלדער פאלס, א קארטאן-קעסטל אויפן זיץ נעבן אים, קוקנדיג ווי די ליכטער פון ברוקפארט פארשווינדן אין פינסטערניש.

קאפיטל 5

אקט דריי: צוריק צו פעל סטריט

אלדער פאלס איז א רואיגע שטאט מיט ציגל הייזער, איין הויפט גאס און איין טייך. דזשאזעף בראנדט וואוינט נאך אלס אין דעם שמאלן הויז אויף פעל סטריט וואו דניאל איז אויפגעוואקסן, מיט דעם אלטן גאראזש לעבן אים. ערווארט ביים קליינעם סטאנציע ווען דער צוג קומט אן, זיינע הענט אין די קעשענעס פון זיין קאנוואס זשאקעט. ער קוקט אויף דעם קארטאן-קעסטל, דערנאך אויף זיין זון׳ס פנים. „קום אהיים,“ זאגט ער. „איך האב געמאכט זופ.“

זיי עסן ביים קיך טיש, דער זעלבער פירעקיגער טיש וואו דניאל האט געטאן זיין היימארבעט דרייסיג יאר צוריק. דניאל דערציילט זיין טאטן אלץ: די פארטיי, דעם שפאטלייט, דעם קול, דעם קעסטל, דעם ארויסבאט פון צוואנציג מיליאן דאלאר פאר זיין שטילקייט. דזשאזעף הערט צו אן צו איבעררייסן, אזוי ווי ער האט שטענדיג צוגעהערט א מאשין איידער ער האט באשלאסן וואס איז ניט גוט מיט איר.

ווען דניאל ענדיגט, פרעגט זיין טאטע נאר איין פראגע. „די דריי קונים. די וואס האבן ניט קיין ווער-הייזער און ניט קיין טראקס. פארוואס זאל א פירמע צאלן דריי הונדערט מיליאן דאלאר א יאר פאר שיקונגען וואס קיינער טוט ניט?“ דניאל קוקט אויף. „דאס,“ זאגט ער פאמעלעך, „איז פונקט די פראגע וואס האט מיך ארויסגעווארפן.“ זיין טאטע שאקלט מיטן קאפ. „דאן איז דאס א גוטע פראגע. האלט זי.“

יענע נאכט שלאפט דניאל אין זיין אלטן צימער. אין דער פרי גייט ער ארויס צום גאראזש. עס שמעקט, ווי עס האט שטענדיג געשמעקט, פון אויל און אלט האלץ. אויפן ארבעט-טיש, אונטער א שטויביגן טוך, שטייט א שווערער אלטער קאמפיוטער. דאס איז דער קאמפיוטער אויף וועלכן ער האט, פערצן יאר צוריק, געשריבן די ערשטע שורות פון קאמפאס. דניאל זעצט זיך אויף דעם אלטן שטול און לאזט זיך דערמאנען.

פערצן יאר צוריק איז דניאל געווען זיבן און צוואנציג יאר אלט, אן אינזשעניר אין א גרויסער פאבריק, וואס האט פארברענגט זיינע אוונטן לייזנדיג א פראבלעם וואס האט אים פאסצינירט: ווי אזוי צו פלאנירן די רוטעס פון פילע טראקס, אזוי אז קיין טראק זאל קיינמאל ניט פארן ליידיג. אין יענע צייטן זענען א דריטל פון אלע טראק-מיילן אין לאנד געפארן ליידיג, אן גארנישט דערין. דניאל האט געגלייבט אז א קאמפיוטער קען פארמינערן דעם פארלוסט ביז כמעט גארנישט.

גראנט מערסער איז געווען זיין חבר פונעם אינזשענירישן קאלעדזש. גראנט האט פארלאזט דעם קאלעדזש נאך צוויי יאר, אבער ער האט געהאט א מתנה: ער האט געקענט רעדן מיט יעדן איינעם. ער האט פארקויפט קארס, דערנאך אינשורענס, דערנאך אפיס-מעבל. איין אוונט איז ער געקומען אין גאראזש, האט צוגעקוקט ווי דניאל׳ס קליין פראגראם פלאנירט די רוטעס פאר צוואנציג אויסגעטראכטע טראקס, און האט געזאגט: „דעני, די זאך איז ווערט א פארמעגן. בוי עס. איך וועל עס פארקויפן.“

זיי האבן געדארפט געלט כדי אנצוהייבן: פאר עטליכע געברויכטע טראקס, א קליין ווערהאוז, און א בעסערן קאמפיוטער. גראנט האט פארקויפט זיין ספארט-קאר פאר פינף און צוואנציג טויזנט דאלאר. דניאל האט כמעט ניט

געהאט קיין געלט. אזוי האט זיין טאטע געטאן עפעס וואס דניאל האט קיינמאל ניט פארגעסן. דזשאזעף איז געגאנגען צום באנק און האט ארויסגענומען זיין גאנצע לעבנס-ערספארניס, פערציג טויזנט דאלאר, און האט עס געלייגט אויפן קיך טיש אין אן ענוועלאפ.

ווי די פירמע האט זיך אנגעהויבן, פערצן יאר צוריק	
גראנט	25,000 דאלאר פון פארקויפן זיין קאר
דזשאזעף בראנדט	40,000 דאלאר, זיינע לעבנס-ערספארניס
די ערשטע אידעע	קאמפאס, געשריבן דורך דניאל
דער נאמען	מערסער בראנדט פרייט

„דאס איז געווען פאר מיין עלטער," האט דזשאזעף געזאגט. „אבער איך בין נאך ניט אלט, און דו ביסט איצט יונג. בוי עפעס ערליכס." דניאל האט צוגעזאגט אז ער וועט עס צוריקצאלן. זיין טאטע האט געשאקלט מיטן קאפ. „זאג מיר ניט צו קיין געלט. זאג מיר צו ערליכע ארבעט. צייל צוויי מאל, זאג צו איין מאל." אזוי איז די פירמע געבוירן געווארן, און זיי האבן זי גערופן נאךביידע גרינדער: מערסער בראנדט פרייט. גראנט'ס נאמען איז געקומען ערשט. ער האט דערויף באשטאנען.

די ערשטע יארן זענען געווען שווער און וואונדערבאר. זיי האבן געהאט פיר טראקס און איין ווערהאוז. דניאל האט פלאנירט רוטעס ביינאכט און פארריכט טראקס מיט זיין טאטן אין וויקענדס. גראנט איז ארומגעפארן אין דער סטעיט אין א געבארגטן קאר, קלאפנדיג אויף טירן. דערנאך איז

געקומען דער דרייפונקט: גרינוועי מארקעטס, א וואקסנדע גראסערי-קייט וועמענס פרישע עסנוואארג איז אנגעקומען שפעט און פארדארבן. זיין אייגנטימער, ארטור בעל, האט מסכים געווען צו איין מיטינג.

גראנט האט גערעדט, אבער עס איז דניאל געווען וואס האט געוואונען ארטור׳ן. ער האט זיך אוועקגעזעצט מיט ארטור׳ס אייגענע שיקונג-רעקארדס און האט אים געוויזן, קראם נאך קראם, ווי אזוי קאמפאס וועט ברענגען זיין לעטוס און מילך צו יעדער קראם איידער זיבן אזייגער אין דער פרי. דערנאך האט ער געשריבן מיט דער האנט א הבטחה: אויב אירגענד א שיקונג איז שפעט, איז יענע שיקונג פריי. ארטור בעל האט אפגעהיט יענעם האנט-געשריבענעם בלאט אין זיין טיש פאר צוועלף יאר.

גרינוועי האט אריינגעברענגט אנדערע קונים: האלינס הארדוועיר, דערנאך פיינקרעסט אפטייק. די פירמע איז געוואקסן פון פיר טראקס צו פערציג, דערנאך צו פיר הונדערט, דערנאך צו פיר טויזנט. דניאל האט געבויט די וועיר-הייזער, די רוטעס, און דעם געלט-סיסטעם וואס האט געשיקט יעדן קונה א פינקטליכע רעכענונג פאר יעדער פעקל. גראנט האט אריינגעברענגט געלט פון אינוועסטארס, געהאלטן רעדעס, און געלערנט צו טראגן טייערע אנצוגן.

ווער האט געהאט די פירמע	
אין גאראזש	גראנט 50%, דניאל 50%
נאכדעם וואס אינוועסטארס זענען אריין	גראנט 21%, דניאל 18%
אלע איבעריגע	61%

יעדעס מאל וואס נייע אינוועסטארס זענען אריינגעקומען, האבן ביידע גרינדער אפגעגעבן א טייל פון זייער אייגנטום. גראנט האט תמיד אויסגעזען צו אפגעבן א ביסל וויייניגער. אין דער צייט וואס די פירמע׳ס אקציעס זענען פארקויפט געווארן אויפן שטאק-מארקעט, ניין יאר נאכן גאראזש, האט גראנט געהאלטן איין און צוואנציג פראצענט און דניאל אכצן, און רוב פון דער פארוואלטונג זענען געווען מענטשן וואס גראנט האט אריינגעברענגט. דניאל האט זיך קיינמאל ניט געקריגט דערוועגן. ער איז געווען פארנומען מיטן בויען.

דריי יאר צוריק האט גראנט געביטן דעם נאמען פון דער פירמע. מערסער בראנדט פרייט איז געווארן מערסער גלאבאל. „עס קלינגט גרעסער,“ האט גראנט געזאגט. „אינטערנאציאנאל.“ דניאלס נאמען איז פארשוואונדן פון די טראקס און די טורעמס. דניאל האט געצוקט מיט די אקסלען. נעמען, האט ער געטראכט, ליפערן נישט קיין פעקלעך. איצט זיצנדיג אין דעם קאלטן גאראזש, פרעגט ער זיך צי דאס איז געווען דער ערשטער סימן וואס ער האט געדארפט באמערקן.

אין נאכמיטאג גייען דער טאטע מיטן זון אראפ צום טייך, פונקט ווי אמאל ווען דניאל איז געווען א קינד. זיי זיצן אויף דעם גראז לעבן וואסער. דזשאזעף וואלגערט אויס א פישליין אוןווארט. נאך א לאנגן שטילשווייגן זאגט ער: „דו ביסט נישט ברוגז. דאס זע איך. אבער דו ביסט אויך נישט פארטיג.“ דניאל קוקט אויפן וואסער. „ניין,“ זאגט ער. „איך בין נישט פארטיג.“

„איך קען אנהייבן א נייע פירמע,“ זאגט דניאל. „אבער בויען טראקס און ווערהאוזעס פון גארנישט וואלט גענומען צען יאר.“ דזשאזעף שאקלט

מיטן קאפּ. „דאן הייב נישט אן פון גארנישט. הייב אן פון עמעצן וואס האט שוין טראקס און ווערהאוזעס, און וואס פעלט אים וואס דו האסט. ווער אין דעם גאנצן ביזנעס איז ערלעך, האט גוטע וועגן, און אן אלטע מאשין?“ דניאל שמייכלט צום ערשטן מאל אין טעג. ער ווייסט פונקט איין נאמען.

יענעם אווענט, גלייך ווי די וועלט האט זיי געהערט, קלינגט דניאלס פערזענליכער טעלעפאן. די נומער איז אומבאקאנט. א לאנגזאמע, טיפע שטים זאגט: „מר. בראנדט? מיין נאמען איז לעאנארד וויטקאם. איך האב אייך באקוקט קאנקורירן קעגן מיר פערצן יאר. איך טראכט מיר זאלן האבן פרישטיק צוזאמען. וואלט מאנטאג געפאסט פאר אייך?“ דניאל קוקט אויף זיין טאטן אריבער דער קיך. זיין טאטע, וואס האט געהערט יעדעס ווארט, שאקלט פשוט מיטן קאפּ.

אקט פיר: פרישטיק ביים אלטן דעפא

מאנטאג אין דער פרי נעמט דניאל דעם פריען צוג צוריק קיין ברוקפארט און גייט צופוס צום מזרח׳דיגן זייט פונעם הארבור, צו אן אלטן רויט-ציגל דעפא מיט הויכע גרינע הילצערנע טירן. דאס איז דער הויפט-אפיס פון וויטקאם פרייט. דא איז נישטא קיין גלאז-טורעם, קיין פאנטאן און קיין מירמור. דא איז א קליינע קיך אויפן אויבערשטן שטאק, און דארט פרעגלט לעאנארד וויטקאם אליין אייער.

„איך גלייב קיינמאל קיין מענטש ביז איך האב געזען ווי ער עסט פרישטיק," זאגט לעאנארד מיט א שמייכל. זיי זעצן זיך ביי א קליין פירעקעכדיגן טיש לעבן א גרויס פשוט׳ן פענסטער וואס קוקט ארויס אויפן וואסער. לעאנארד גיסט קאווע. א האלבע שעה רעדט ער וועגן אלעס אחוץ ביזנעס: דער הארבור, דאס וועטער, זיין טאטע וואס האט אנגעהויבן די פירמע מיט צוויי טראקס איין און פופציג יאר צוריק.

דערנאך שטעלט לעאנארד אראפ זיין טעפל. „מר. בראנדט, איך וועל זיין אפן. פערצן יאר האט אייער פירמע געשלאגן מיינע. נישט ווייל גראנט מערסער איז קלוג, נאר ווייל אייער קאמפאס איז בעסער פון אלעס וואס איך האב. מיינע טראקס פארן ליידיג א פערטל פון דער צייט. אייערע כמעט קיינמאל נישט. איך האב יעדן יאר פארלוירן קונים צו אייך. און איך האב שטענדיג געוואוסט אז דאס איז געווען דו, נישט ער."

„איך בין אכט און זעכציג,“ מאכט ווייטער לעאנארד. „מיין זון פיטער פירט גוט די וועירהאוזעס, אבער ער איז נישט קיין סיסטעם-מענטש, און ער ווייסט דאס. איך האב געווארט יארן לאנג אויף אזא געלעגנהייט. איך האב געקוקט אויף גראנט אין טעלעוויזיע. איך האב געהערט ווי ער רופט אייך אלטמאדיש. און איך האב געטראכט: דער נאר האט נארוואס אוועקגעווארפן דאס בעסטע וואס ער האט געהאט. אט איז מיין אנגעבאט.“

לעאנארדס אנגעבאט	
שטעלע	פרעזידענט פון וויטקאם פרייט
קאנטראל	טראקס, וועירהאוזעס, קאמפיוטערס
באצאלונג	א גערעכטע סאלערי
אייגנטום	20% פון די אקציעס איבער 4 יאר

„קום פירן וויטקאם פרייט ווי דער פרעזידענט. דו וועסט האבן פולע קאנטראל אויף די טראקס, די וועירהאוזעס און די קאמפיוטערס. איך וועל דיר געבן א גערעכטע סאלערי, און צוואנציג פראצענט פון די פירמעס אקציעס, פארדינט איבער פיר יאר. בוי וואס דו ווילסט. געווין וועלכע קונים דו קענסט. אבער איך האב דריי באדינגונגען, און אויב דו ברעכסט איינע פון זיי, ביסטו ארויס זעלבן טאג.“

לעאנארדס דריי באדינגונגען
1. אלעס לעגאל
2. ברענג גארנישט פון מערסער
3. באהאנדל יעדן גערעכט

„ערשטנס: אלעס לעגאל. נישט קיין איין ווינקל אפגעשניטן, נישט קיין איין כלל געבויגן. צווייטנס: דו ברענגסט גארנישט פון מערסער. נישט קיין איין פייל, נישט קיין איין שורה פון זייער קאד, נישט קיין איין קונים-ליסטע. דו הייבסט אן ריין. דריטנס: מיר באהאנדלען מענטשן גערעכט. אונזערע דרייווערס, אונזערע קונים, אפילו אונזערע קעגנער׳ס ארבעטער. וויטקאם האט קיינמאל אין פופציג און איין יאר נישט אפגענארט קיינעם, און עס וועט נישט אנהייבן מיט דיר.“

דניאל שווייגט א לאנגע מינוט. דערנאך זאגט ער: „מר. וויטקאם, דאס זענען נישט קיין באדינגונגען. דאס זענען די סיבות פארוואס איך וויל קומען. אבער איך האב איין באדינגונג פון מיין אייגענעם.“ לעאנארד הייבט אויף אן אויגנבראן. „איך וועל בויען א נייע סיסטעם פון גארנישט,“ זאגט דניאל. „בעסער פון קאמפאס. און בשעת איך בוי עס, וויל איך אן אויסערהאלב אדוואקאט וואס קוקט אויף יעדן טריט, שרייבט אראפ יעדן טאגס ארבעט. א ריינע צימער.“

„א ריינע צימער?“ פרעגט לעאנארד. דניאל ערקלערט. „גראנט וועט מיך פארקלאגן. איך בין זיכער. ער וועט זאגן אז איך האב גענבעט קאמפאס און געטראגן עס אין מיין קאפ. דער איינציגסטער פארטיידיגונג איז א באווייז. אויב אן אומאפהענגיגער אדוואקאט פארצייכנט אז יעדע שורה פון דער נייער סיסטעם איז געווען געשריבן פריש, אין דעם בנין, אן איין איינציגער מערסער פייל, וועט קיין ריכטער אין לאנד אים נישט גלייבן.“ לעאנארד לאכט, א טיפע, צופרידענע לאך. „אפגעמאכט,“ זאגט ער.

אין דעם מאמענט עפנט זיך די קיך-טיר, און פיטער וויטקאם קומט אריין. ער האט געהערט דעם לעצטן טייל. ער קוקט אויף דניאל קאלט. „אזוי אט

איז דער באוואוסטער דניאל בראנדט,“ זאגט ער. „טאטע, א מענטש וואס האט פארברענגט פערצן יאר העלפענדיג גראנט מערסער נעמען אונזערע קונים וועט איצט פירן אונזער פירמע? ווי ווייסן מיר אז ער ארבעט נישט נאך אלץ פאר גראנט?“

„פיטער,“ הייבט אן זיין טאטע, אבער דניאל הייבט העפליך אויף א האנט. „דאס איז א גערעכטע פראגע,“ זאגט דניאל. „דו קענסט מיך נישט. דעריבער זאלסטו מיר נישט גלייבן. קוק אויף מיר. גיב מיר ניינציג טעג. אויב נאך ניינציג טעג טראכסטו אז איך ארבעט פאר עמיצן אנדערש אחוץ וויטקאם, זאג דיין טאטן, און איך וועל אוועקגיין זעלבן נאכמיטאג.“ פיטער שטודירט אים. דערנאך זעצט ער זיך און גיסט זיך קאווע. „ניינציג טעג,“ זאגט ער.

עס איז נאך איין זאך וואס דניאל באשטייט אויף איידער ער נעמט אן. ער רופט אן אדוואקאט פון זיך אליין, אן אפגעהיטענעם אלטן ארבעטס-אדוואקאט, און בעט אים צו לייענען די פאפירן וואס ער האט געחתמעט ביי מערסער בראנדט פערצן יאר צוריק. דער אדוואקאט לייענט זיי צוויי מאל. „גוטע נייעס,“ זאגט ער. „דו האסט קיינמאל נישט געחתמעט קיין צוזאג נישט צו קאנקורירן. און אין דעם סטעיט וואלט אזא צוזאג סיי ווי נישט געגאלטן. דו ביסט פריי צו ארבעטן פאר ווער עס איז.“

וואס דניאל טאר און טאר נישט ניצן	
דערלויבט	זיין אייגענע פעאיגקייט און ערפאהרונג
דערלויבט	ארבעטן פאר א קעגנער
נישט דערלויבט	מערסערס קאד
נישט דערלויבט	מערסערס קונים-ליסטעס און פרייזן

„אבער," ווארנט דער אדוואקאט, „דו דארפסט קיינמאל נישט ניצן מערסערס סודות: זייער קאד, זייער קונים-ליסטעס, זייערע פרייזן. וואס איז אין דיין קאפ ווי אלגעמיינע פעאיגקייט געהערט צו דיר. וואס איז אין זייערע פיילס געהערט צו זיי. האלט די שורה קלאר, און זיי קענען דיר נישט אנרירן." דניאל טוט א ניק. דאס איז פונקט די שורה וואס ער האט געפלאנט צו האלטן. ער חתמעט לעאנארדס אנגעבאט נאך זעלבן אוונט.

די נייעס דערגרייכט גראנט מערסער צוויי טעג שפעטער, אין א קורצע ידיעה אין די ביזנעסבלעטער: דניאל בראנדט באשטימט אלס פרעזידענט פון וויטקאם פרייט. גראנט לייענט עס אין זיין אפיס אויפן צוויי-און-פערציגסטן שטאק און ברעכט אויס לאכן. ער רופט אריין קייל און ווייזט אים. „וויטקאם!" זאגט ער. „די פאמעלאכסטע טראקס אין דער מדינה. דער אלטער מענטש איז כמעט פלייטע. דעני איז אוועק אין א מוזיי."

קייל לאכט אויך. „זאלן מיר זיך זארגן?" פרעגט ער. „וועגן וויטקאם?" זאגט גראנט. „קייל, מיר האבן זעקס טויזנט טראקס. ער האט צוויי טויזנט אלטע. מיר האבן קאמפאס. ער האט א בלייער. לאז אים שפילן." אבער

דעם נאכמיטאג, שטילערהייט, רופט גראנט אן עליאט פרייס. „האלט אן אויג אויף בראנדט," זאגט ער. „אויב ער קוקט נאר אפילו אויף א קונה פון מערסער, וויל איך א קלאגע גרייט."

קאפיטל 7

אקט פינף: קייל אויפן שטול

ביי מערסער גלאבאל, גייט קייל דארסי אריין אין דניאלס אפיס אויפן צוועלפטן שטאק. די ווענט ווערן איבערגעפארבט אין א גלאנצנדיגע שווארצע קאליר. א גרויסע לעדערנע ארעמשטול קומט אן. אויף זיין ערשטן מארגן, רופט קייל צוזאם די הויכע מענעדזשערס. „זאכן וועלן זיך בייטן,“ זאגט ער. „דעני האט געפירט די פירמע ווי א פארזיכטיגער זיידע. איך וועל עס פירן ווי א רייסקאר.“

קייל בייט די באצאלונג פון די דרייווערס	
פריער	באצאלט לויט שעה, פלוס א זיכערהייטבאנוס
נאכדעם	באצאלט נאר לויט פעקל
רעזולטאט	דרייווערס דארפן זיך איילן

זיין ערשטע גרויסע באשלוס איז וועגן די דרייווערס. מערסערס דרייווערס ווערן באצאלט לויט שעה, מיט א באנוס פאר זיכערע, פינקטליכע פארן. דניאל האט עס אזוי איינגעשטעלט מיט יארן צוריק. קייל בייט עס. פון היינט אן, וועלן דרייווערס ווערן באצאלט לויט פעקל. וואס מער פעקלעך, אלץ מער געלט. „שנעלערע דרייווערס, גרעסערע פראפיטן,“ זאגט קייל צו גראנט. גראנט איז זייער צופרידן.

טאמי גאלווין גייט גלייך צו קיילס אפיס. „מען קען נישט באצאלן דרייווערס לויט פעקל,“ זאגט ער. „זיי וועלן זיך איילן. זיי וועלן אריבערהיפן זייערע הפסקות. עמיצער וועט ווערן פארוואונדעט. און ווען איז א פארקערפארשטאפונג, וועלן זיי פארלירן געלט פאר עפעס וואס איז נישט זייער שולד.“ קייל קוקט נישט אויף פון זיין טעלעפאן. „טאמי, דו ביסט א דינאזאור. די דרייווערס וואס קענען נישט מיטהאלטן קענען זיך זוכן אן אנדערע ארבעט.“

קיילס צווייטע באשלוס איז וועגן קאמפאס. קאמפאס איז פארזיכטיג. עס פלאנירט רוטן צו זיין זיכער, לעגאל און פינקטליך. עס שיקט קיינמאל נישט א טראק אויף א וועג וואו עס טאר נישט, און עס בעט קיינמאל נישט א דרייווער צו ארבעטן צופיל שעה. קייל געפינט דאס אלעס צו פאמעלעך. ער באפעלט די אינזשענירן אפצושטעלן עטליכע פון די זיכערהייטכללים, כדי דאס סיסטעם זאל פאקן מער פעקלעך אין יעדן טראק און יעדן טאג.

ראדזש פאטעל ווייגערט זיך. „די כללים זענען נישט קיין פאמעלעכקייט,“ זאגט ער צו קייל. „זיי זענען די סיבה וואס קאמפאס ארבעט. דניאל האט פארבראכט יארן עס אויסצוארבעטן. אן זיי, קוקן די רוטן גוט אויס אויף פאפיר און פאלן אויף דער וועג.“ קייל שמייכלט א דין שמייכל. „דניאל איז מער נישט דא, ראדזש. איך בין דא. שטעל זיי אפ, אדער איך וועל געפינען אן אינזשעניר וואס וועט.“

צום סוף, שטעלט א יינגערער אינזשעניר, וואס וויל געפעלן דעם נייעם באס, אפ די כללים. פאר די ערשטע עטליכע וואכן, קוקן די נומערן שיין אויס. יעדער טראק פירט מער פעקלעך. יעדער דרייווער מאכט מער סטאפס. קייל דרוקט א טשארט און טראגט עס אריין אין גראנטס אפיס.

„פערצן פראצענט מער פעקלעך פער טראק,“ זאגט ער. גראנט לייגט דעם טשארט אויף זיין וואנט.

אבער ראדזש, און די דיספעטשערס, און די דרייווערס קענען זען וואס דער טשארט ווייזט נישט. דרייווערס אריבערהיפן מיטאג. עטליכע פארן עלף שעה אן אפשטעל. טראקס ווערן געשיקט אויף שמאלע גאסן וואו זיי קענען קוים זיך דרייען. שפעטע דעליווערים קריכן ארויף אין די ערמערע טיילן פון דער שטאט, וואו קיין וויכטיגער מענטש קלאגט נישט. און דריי דרייווערס האבן קליינע אקסידענטן אין איין וואך.

אינדערצווייט, איז גראנט מערסער פארנומען מיט עפעס אנדערש. ער האט א נייעם פלאן צו באנעמען איין און א האלב ביליאן דאלאר פון די באנקס, כדי מערסער גלאבאל זאל קענען קויפן קלענערע דעליווערי־פירמעס אין אנדערע לענדער. צו באנעמען אזוי פיל געלט, דארפן די פירמעס פראפיטן אויסזען שטארק און וואקסנדיג. ער טרעפט זיך מיט הארלאן וועב פון גרעניט יוניאן באנק אויף מיטאג ביים שטאטס טייערסטן רעסטאראן.

„הארלאן,“ זאגט גראנט, „נעקסטער יאר וועט זיין אונזער בעסטער יאר אין גאנצן. פראפיטן גייען ארויף. אונזער נייער אפעראציעשעף איז א גאון. אונזערע קונים זענען זייער צופרידן מיט אונז. מיר וואקסן אין יעדע ריכטונג.“ וועב קוקט אים אן. „די באנק דארף זען ריינע אויסגעריכטע נומערן איידער דער לאון, גראנט. אלע פון זיי.“ גראנט שמייכלט. „מארטין קרוי וועט דיר שיקן וואס דו דארפסט. די נומערן זענען שיין.“

יענע נאכט, צוריק אין דעם טורעם, זיצן גראנט און מארטין קרוי אליין אין קרויס קליין אפיס מיטן טיר פארמאכט. קרוי רעדט שטיל. „די באנק וועט קוקן אויף יעדן קונה, גראנט. אריינגערעכנט די דריי. אויב עמיצער וועט

אמאל באזוכן נארטגעיט, אדער טרייפארט, אדער קאלאוועי...“ גראנט שניידט אים אפ. „קיינער וועט זיי נישט באזוכן. דניאל איז געווען דער איינציגער וואס האט אמאל געפרעגט. און דניאל איז אוועק.“

אין אן אינטערוויו אויף טעלעוויזיע די קומענדיגע וואך, ווערט גראנט געפרעגט וועגן קאמפאס. ער לענט זיך צוריק און שמייכלט. „מענטשן מיינען אז סאפטוועיר איז א קונץ,“ זאגט ער. „עס איז נישט. עס איז וויזיע. איך האב געגעבן גענוי וואס איך וויל, און איך האב דערציילט די אינזשענירן וואס צו בויען. קאמפאס איז מיין דיזיין, פון דער ערשטער שורה ביז דער לעצטער. דניאל האט געהאלפן, פארשטייט זיך. ער איז געווען א זייער גוטער אסיסטענט.“

ראדזש קוקט דאס אינטערוויו אויף זיין טעלעפאן בעת זיין מיטאגהפסקה און האט כמעט געווארפן דעם טעלעפאן אריבער דעם צימער. יענעם אוונט שרייבט ער א קורצן אימעיל צו דניאלס פערזענליכן אדרעס: „אסיסטענט. ער האט דיך גערופן זיין אסיסטענט.“ דניאל שרייבט צוריק איין שורה: „לאז אים רעדן, ראדזש. רעדן איז ביליג. טראקס זענען נישט.“ ראדזש לייענט עס צוויי מאל און, טראץ זיך אליין, לאכט.

ביי וויטקאם פרייט, פארברענגט דניאל זיינע ערשטע צוויי וואכן אן שרייבן קיין איין ליין קאוד. אנשטאט דעם, פארט ער אין וויטקאם׳ס טראקס. ער זיצט אין קאבינע לעבן די דרייווערס, פון פיר אזייגער אינדערפרי ביז אווענט, און ער פרעגט פראגעס. וועלכע וועגן זענען שלעכט? וועלכע קונים זענען פריינטליך? וואו פארלירט מען צייט? ער פילט אן זיין קליין ברוין העפטל מיט זייערע ענטפערס.

איין אלטער וויטקאם דרייווער, א מענטש מיטן נאמען סעם ארטיז וואס האט געפארן פאר דער פירמע דרייסיג יאר, קוקט ווי דניאל שרייבט אין זיין העפטל, און פרעגט ענדליך: „מר. בראנדט, איר זענט געווען דער גרויסער באס ביי מערסער. פארוואס זיצט איר אין מיין טראק פינף אזייגער אינדערפרי?“ דניאל ענטפערט אן קוקן ארויף. „ווייל איר ווייסט זאכן וועגן די וועגן וואס קיין קאמפיוטער ווייסט נאך נישט. איך וועל עס לערנען.“

קאפיטל 8

אקט זעקס: דער ריין-צימער

אין דער דריטער וואך הייבט זיך אן דער בוי פון דעם נייעם סיסטעם. לעאנארד גיט דניאל דעם גאנצן אויבערשטן שטאק פון אן אלטן וויטקאם-סקלאד לעבן דעם טייך. דניאל לאזט עס מאלן פשוט ווייס. ער ברענגט אריין נייע טישן, נייע קאמפיוטערס וואס האבן קיינמאל נישט גערירט קיין מערסער נעטווערק, און א גרויסע פשוטע ווייסע טאוול. אויף דער טיר שטייט א פשוטע שילד וואס זאגט נאר: צימער זיבן. דערינען ווערט געבוירן דער ריין-צימער.

דער אויסערהאלביגער אדוואקאט איז א שטילער מאן מיט גרויע האר, מיט נאמען האווארד לייל, פון אן אדוואקאטן-פירמע וואס האט קיין שייכות נישט צו קיינער פון ביידע פירמעס. יעדן מארגן אום אכט קומט ער אן מיט א דיקן נאטיצבוך. ער קאנטראלירט יעדן נייעם קאמפיוטער. ער פארשרייבט ווער עס קומט אריין אין צימער און וואס מען ארבעט דארט. יעדן אוונט פארזיגלט ער א קאפיע פון דעם טאגס ארבעט אין א סייף אין זיין אייגענעם אפיס. ער פארפעלט גארנישט.

דניאל באשליסט צו רופן דעם נייעם סיסטעם וועיפוינט. א וועיפוינט, זאגט ער דעם קליינעם טים, איז א פונקט אויפן וועג וואו מען קאנטראלירט צי מען גייט נאך אין דער ריכטיגער ריכטונג. וועיפוינט וועט נישט זיין קיין קאפיע פון קאמפאס. עס וועט ווערן געבויט אויף א נייעם אופן, מיט אלץ וואס דניאל האט געלערנט אין פערצן יאר, און אלץ וואס די וויטקאם דרייווערס האבן אים געלערנט אין צוויי וואכן.

אין אנהייב איז דער טים קליין: פיר יונגע וויטקאם אינזשענירן וועלכע האבן קיינמאל נישט געבויט עפּעס אזוי גרויס. זיי זענען נערוועז. דניאל איז געדולדיג. ער לערנט זיי פּאמעלעך, צייכענענדיג פּשוטע בילדער אויף דער ווייסער טאוול. „טראכט נאך נישט וועגן קאמפּיוטערס,“ זאגט ער זיי. „טראכט וועגן איין דרייווער, איין טראק, איין מארגן. מאך דעם איינעם מארגן פּערפעקט. דערנאך מאך טויזנט פון זיי.“

דערנאך, איין פרייטאג אוונט, קלאפּט עמעצער אין דער טיר פון צימער זיבן. ראדזש פּאטעל שטייט דארט, האלטנדיג א קארטאן פון זיך אליין. „איך האב היינט אין דער פרי אויפגעהערט,“ זאגט ער. „ווי עס דארף צו זיין. איך האב געגעבן פיר וואכן נאטיס, איך האב אויסגעלערנט מיין נאכפאלגער, און איך האב צוריקגעגעבן יעדן לעפּטאפּ און יעדע פייל. קייל האט אפּגעשטעלט די זיכערהייט-כללים. איך קען נישט שטעלן מיין נאמען אויף דעם וואס קאמפּאס איז געווארן.“

דניאל איז גערירט, אבער פארזיכטיג. „ראדזש, אויב דו שליסט זיך צו אונז, וועסטו זיין דער ערשטער וואס גראנטס אדוואקאטן וועלן גיין נאך. איידער דו שרייבסט דא איין שורה, מוז מר. לייל קאנטראלירן אז דו האסט גארנישט מיטגעבראכט. נישט קיין פייל, נישט קיין נאטיץ, נישט קיין מעמארי-סטיק.“ ראדזש לאכט און ליידיגט אויס זיינע קעשענעס אויפן טיש: א וואלעט, שליסלען, און א פּעקל קאוגומע. „קאנטראלירט אלץ,“ זאגט ער.

האווארד לייל קאנטראלירט אלץ. ער שרייבט א פולע רעפּארט אז ראדזש האט גארנישט געבראכט פון מערסער. דערנאך גייט ראדזש צו דער ארבעט. מיט ראדזשן לעבן זיך, ווערט דניאלס שנעלקייט טאפּל. די צוויי מענטשן

קריגן זיך פריילעך שעהען לאנג פארן ווייסן טאוול. די יונגע וויטקאם אינזשענירן הערן צו, לערנען, און הייבן פאמעלעך אויך אן צו קריגן זיך. צימער זיבן ווערט אנגעפילט מיטן קלאנג פון אידעען.

פונקט ווי דניאל האט גערעכט, קומט אן דער ערשטער געריכטלעכער בריוו איין וואך שפעטער. ער קומט פון עליאט פרייס, אויף דיק קרעם-פאפיר. ער באשולדיגט דניאלן און ראדזשן אין פלאנירן צו גנבענען מערסערס האנדל-סודות, און ער פארלאנגט אז וויטקאם זאל אריבערגעבן יעדן קאמפיוטער אין צימער זיבן פאר אן אינספעקציע. פיטער וויטקאם ברענגט דעם בריוו צו זיין טאטן, זיין פנים בלאס. „דאס איז פונקט וואס איך האב דיך געווארנט," זאגט ער.

לעאנארד לייענט דעם בריוו רואיג און גיט אים איבער דניאלן. דניאל לייענט עס און גיט עס איבער האווארד לייל. לייל לייענט עס און שמייכלט א קליין, טרוקן שמייכל. „זאגט מר. פרייס," זאגט ער, „אז יעדער טאג ארבעט אין צימער זיבן איז פארשריבן, דאטירט און פארזיגלט אין מיין סייף. אויב א ריכטער פרעגט אמאל, וועט ער באקומען אלץ. ביז דעמאלט קען מר. פרייס האלטן זיין דיק פאפיר."

די חדשים גייען אריבער. הארבסט ווערט ווינטער. דער טים ארבעט לאנגע שעהען, אבער דניאל באשטייט אויף איין כלל: יעדער גייט אהיים ביז אכט אין אוונט, און קיינער ארבעט נישט זונטאג. „מיד אינזשענירן שרייבן שלעכטע קאד," זאגט ער. „און איך וויל אז דאס זאל ווערן געבויט ריכטיג, נישט שנעל." פיטער, וואס האט ערווארט א משוגענעם, איז איבערראשט צו זען דניאלן ארויסגיין אום אכט פונקט ווי אלע אנדערע.

וועיפוינט האט אין זיין הארץ איין נייע אידעע וואס קאמפאס האט קיינמאל נישט געהאט. קאמפאס האט געפלאנט די רוטעס פון אויבן, אזוי ווי א גענעראל פלאנירט א מארש. וועיפוינט הערט צו פון אונטן. יעדער דרייווער האט א פשוטע טאבלעט, און יעדן אוונט קען דער דרייווער מארקירן וואס איז נישט געגאנגען גלאט: א פארמאכטער וועג, א צעבראכענע לאדינג-דאק, א קונה וואס איז קיינמאל נישט גרייט פאר ניין. וועיפוינט לערנט זיך פון אלעם דעם.

סעם ארטיז, דער אלטער דרייווער, איז איינער פון די ערשטע וואס פרובירט עס. נאך א וואך גייט ער אליין אריין אין צימער זיבן, זיין היטל אין האנט. „מר. בראנדט,“ זאגט ער, „דרייסיג יאר לאנג האב איך געזאגט דעם אפיס אז דער מילער ראוד בריק מאכט זיך צו יעדן דינסטאג פאר רעפאראציעס. קיינער האט קיינמאל נישט צוגעהערט. אייער מאשין האט צוגעהערט אויפן צווייטן טאג. איך בין אנגעקומען אהיים פאר זעקס דעם ערשטן מאל אין יארן.“

וועיפוינטס ערשטע צען וואכן, 200 טראקס	
ליידיגע מיילן	פון 25% צו 11%
ליפערונגען אויף צייט	פון 88% צו 97%
דרייווערס קומען אהיים פריער	יא

ביז מיטן יאנואר, צען וואכן נאכן עפענען צימער זיבן, לויפט וועיפוינט שוין מיט 200 טראקס פון וויטקאם אין דעם צפונדיקן טייל פון שטאט. די נומערן זענען בעסער ווי יעדער האט געהאפט. ליידיגע מיילן פאלן פון

25% צו 11%. ליפערונגען אויף צייט שטייגן פון 88% צו 97%. דרייוועוערס קומען אהיים פריער. פיטער וויטקאם לייענט דעם ריפארט דריי מאל.

יענעם אוונט קלאפט פיטער אויף דער טיר פון צימער זיבן. דניאל קוקט אויף. פיטער שטייט דארט א מינוט אומבאקוועם. ער זאגט: „עס איז געווען זיבעציג טעג. נישט נייציג. אבער איך דארף נישט די איבעריגע צוואנציג. איך בין געווען טועה וועגן דיר.“ ער גיט אים א פאפיר-בעכער קאווע פונעם געשעפט אויפן ווינקל. דניאל נעמט עס מיט א שמייכל. דאס איז דער אנהייב פון א אמת'ער פריינדשאפט.

קאפיטל 9

אקט זיבן: דער ווינטערראָש

יעדעס יאר, די זעקס וואכן פאר דעם נייעם יאר זענען די פארנומענסטע פון אלע פאר א דעליווערי פירמע. געשעפטן בעשטעלן דריי מאל מער ווי געוויינליך. פעקלעך קומען אריין טאג און נאכט. אין פערצן יאר, אונטער דניאל, האט מערסער קיינמאל נישט דורכגעפאלן אין ווינטערראש. דניאל פלעגט אנהייבן צוגרייטן זיך דערפאר שוין אין יולי. דאס יאר, ביי מערסער, האט קיינער זיך גארנישט צוגעגרייט.

קייל האט א אנדער געדאנק וועגן צוגרייטונג. ער באשליסט אז קאמפאס, אן זיינע זיכערהייטכללים, קען פירן דעם רוש מיט ווייניגער דרייווערס. צו שפארן געלט פאר גראנטס שיינע פראפיטנומערן, קענסעלט ער די עקסטרע ווינטערדרייווערס וואס מערסער פלעגט שטענדיג דינגען. „מיר וועלן אויספרעסן מער פון די וואס מיר האבן," זאגט ער ביי א מיטינג. טאמי גאלווין גייט ארויס פונעם צימער מיט עקל.

אין דער ערשטער וואך פון דעצעמבער, הייבט אן שנייען. שניי איז נישט קיין נייעס אין ברוקפארט. קאמפאס, מיט זיינע אלטע כללים, האט געוואוסט וואס צו טון: פארלאנגזאמען, נוצן די הויפטוועגן, אנהייבן פריער. אבער די זיכערהייטכללים זענען אפגעשטעלט. דער סיסטעם שיקט ווייטער שווערע טראקס אראפ שטייל גאסן און איבער קליינע בערגוועגן וואס זענען פארדעקט מיט אייז.

דעם נייטן דעצעמבער קומט דער אומגליק. פערציג מערסער טראקס ווערן פארפעסטיגט אויף די פאראייזטע בערגוועגן פון דער מזרחזייט אין איין איינציגן מארגן. זייערע דרייווערס, באצאלט פאר יעדן פעקל, זענען געזאגט געווארן צו גיין ווייטער קיין חילוק וואס. די טראקס פארשטעלן די וועגן הינטער זיך. ביז האלבן טאג איז דער גאנצער דעליווערי־פלאן פאר דער שטאט צוזאמענגעפאלן, און קאמפאס שיקט נייע בעשטעלונגען צו טראקס וואס קענען זיך נישט רירן.

אין קאנטראל־צימער פרובירט דער יונגער אינזשעניר וואס האט אפגעשטעלט די כללים, זיי צוריק אנצומאכן. אבער דער סיסטעם איז שוין אזוי צונויפגעפלאנטערט אז אנצומאכן די כללים פלוצלינג מאכט די זאכן ערגער. ראדזש וואלט געוואוסט ווי צוריקצוברענגען שריט נאך שריט. ראדזש איז אוועק. דניאל איז אוועק. קייל רופט אן יעדן אינזשעניר וואס ער קען געפינען. קיינער ווייסט נישט ווי קאמפאס פונקציאנירט בעמת.

דער ווינטערראוש ביי מערסער	
9טן דעצעמבער	40 טראקס פארפעסטיגט אויף פאראייזטע בערג
15טן דעצעמבער	4 מיליאן פעקלעך דריי טעג שפעט
עקסטרע ווינטערדרייווערס	קענסעלט דורך קייל

די פעקלעך הויפן זיך אויף. אין דעם הויפט האפן־ווערהאוז שטייגן זיי אין ווענט פון קארטאן העכער פון א מענטש. טראקס ווארטן שעהען צו לאדן. דרייווערס שלאפן אין זייערע קאבינעס. די טעלעפאנען אין קונים־אפיס

קלינגען אן אויפהער. ביז דעם פופצנטן דעצעמבער איז מערסער גלאבאל דריי טעג אחור מיט מער ווי 4 מיליאן פעקלעך.

דער ערגסטער געטראפענער פון אלע איז גרינוועי מארקעטס. גרינוועיס דריי הונדערט גראסעריסטאארס דארפן פרישע מילך, ברויט, פרוכט און גרינצייג יעדן איינציגן מארגן. פיר טעג לאנג באקומען מער ווי האלב די סטאארס גארנישט. פאליצעס שטייען ליידיג. טראקלאודס מיט לעטוס און מילך ליגן פארפרוירן אדער פארפוילט אין פארפעסטיגטע טראקס. גרינוועי פארלירט מער ווי 11 מיליאן דאלאר אין עסנוואארג.

ארטור בעל רופט אן מערסער גלאבאל. ער פרעגט נאך דניאל פון אלטער געוואוינהייט, און מ׳זאגט אים אז מר. בראנדט ארבעט מער נישט דארט. ער ווערט איבערגעגעבן צו קייל. קייל איז פריילעך. „מר. בעל, דאס איז נאר דאס וועטער,“ זאגט ער. „יעדער האט צרות. דער טבע, ווייסט איר! מיר וועלן נאכפאנגען ביז דעם נייעם יאר.“ ארטור הערט צו שטיל.

„מר. דארסי,“ זאגט ארטור פאמעלעך, „וויטקאם פרייטס טראקס זענען אויף די זעלבע וועגן, אין דעם זעלבן שניי. זיי האבן אפגעליפערט יעדע איינציגע פון זייערע גראסעריבעשטעלונגען די וואך. איך האב נאכגעקוקט. אלזא, איז עס נישט דאס וועטער, נישט אמת?“ קיילס שמייכל פאלט אראפ. „וויטקאם איז קליין,“ זאגט ער גיך. „זיי האבן ווייניגער פעקלעך.“ ארטור הענגט אפ אן אפצוזאגן שלום.

דער זעלבער שניי, צוויי פירמעס	
מערסער פינקטליך	41 פון 100
וויטקאם פינקטליך	96 פון 100
מערסער עקסטרע ווינטערדרייווערס	קיינע
וויטקאם עקסטרע ווינטערדרייווערס	200

עס איז אמת. וויטקאם פרייט האט זיך צוגעגרייט פאר דעם רוש פונקט ווי דניאל פלעגט טון. וועיפוינט, וואס לויפט שוין אויף 600 טראקס, האט זיך אפגעלערנט פון די דרייווערס נאטיצן וועלכע בערג פרירן אויס ערשט. עס האט געשיקט די טראקס ארום זיי. לעאנארד האט אין אקטאבער געדינגען 200 עקסטרע ווינטערדרייווערס. אין דער ערגסטער וואך איז וויטקאם געווען פינקטליך פאר 96 דעליווערי פון יעדע 100.

אין מערסער טורעם איז גראנט רוגזדיג, אבער נישט אויף קייל. פאר די מענעדזשערס באשולדיגט ער די דרייווערס. „זיי זענען פויל,“ זאגט ער. „זיי האבן זיך אבזיכטליך פארלאנגזאמט.“ ער באפעלט קיילן צו שניידן די דרייווערס באנוסעס פאר דעצעמבער. טאמי גאלווין הערט דערפון און ווערט ווייס פון כעס. מער ווי 200 דרייווערס האבן אין יענעם חודש געשלאפן אין זייערע קאבינעס כדי צו האלטן די דעליווערי גייענדיג.

די צייטונגען באמערקן עס אויך. א ביזנעס רעפארטער שרייבט אן לאנגן ארטיקל: „וואס איז שלעכט געגאנגען ביי מערסער גלאבאל?“ ער אינטערוויוט דרייווערס וואס ווילן נישט געבן זייערע נעמען. ער ציטירט איינעם פון זיי: „ווען דניאל בראנדט האט געפירט די טראקס, איז דאס

קיינמאל נישט פארגעקומען. נישט איין מאל אין פערצן יאר.“ גראנט לייענט דעם ארטיקל אין זיין אפיס און צעריסט אים אין צוויי.

ביי וויטקאם לייענט דניאל דעם זעלבן ארטיקל אין צימער זיבן. ער שמייכלט נישט. „דאס זענען גוטע דרייווערס,“ זאגט ער שטיל צו ראדזש. „זיי האבן נישט פארדינט אזא ווינטער.“ ראדזש טוט א ניק מיטן קאפ. דעמאלט קלינגט דניאלס טעלעפאן. דאס איז א נומער וואס ער האט נישט גערופן שוין קרוב דריי חדשים, אבער ער קען אים אויף אויסנווייניג. „דניאל,“ זאגט א באקאנט קול. „דאס איז ארטור בעל. קענען מיר רעדן?“

אקט אכט: נייציג טעג

זיי טרעפן זיך אין א קאלטן יאנואר מארגן אין ארטור בעלס אפיס, איבער זיין גרעסטן גראסעריווועארהויז. ארטור האט זיך נישט פיל געביטן אין צוועלף יאר: נאך אלץ שווער, נאך אלץ ווייסהאריג, נאך אלץ דירעקט. ער עפנט א שופלאד און נעמט ארויס אן אלט, צוזאמענגעלייגט, האנטגעשריבן בלאט. „געדענקסטו דאס?“ פרעגט ער. דניאל דערקענט זיין אייגענעם כתב. אויב א ליפערונג איז שפעט, איז יענע ליפערונג פריי.

„מערסער שולדיג מיר עלף מיליאן דאלאר פארדארבענע עסנווואר,“ זאגט ארטור. „קייל דארסי האט מיר אנגעבאטן א צען פראצענט אראפלאז אויף דעם קומענדיגן חשבון. צען פראצענט! איך וויל אריבערפירן מיין ביזנעס צו וויטקאם. אלעס. דריי הונדערט סטאורס. קענסטו עס טראגן?“ דאס איז דער מאמענט וואס דניאל האט געארבעט צו דערגרייכן. אבער צו ארטורס איבעראשונג, זאגט דניאל נישט באלד יא.

„מר. בעל,“ זאגט דניאל, „איידער איר באשליסט עפעס, צוויי זאכן. ערשטנס, איך קען נישט נוצן קיין זאך וואס איך ווייס פון מערסער: נישט אייער קאנטראקט, נישט אייערע פרייזן, נישט אייערע ליפערונג דאטן. אויב איר ווילט א אנגעבאט פון וויטקאם, מוזט איר אונז געבן אייער בעדערפענישן אליין, און מיר וועלן עס פרייזן פון סקרעטש. צווייטנס, פירט נישט אריבער אלעס אויף איינמאל. אזוי פאסירן דיזאסטערס.“

דער נייציגטעג טעסט	
סטאורס	50 פון גרינוועיס שווערסטע
לענג	90 טעג
אויב וויטקאם פעלט	גרינוועי צאלט גארנישט
אויב וויטקאם געווינט	גרינוועי באשליסט פריי

„אט דא מיין אנגעבאט," גייט דניאל ווייטער. „גיבט אונז נייציג טעג. מיר וועלן נעמען פופציג פון אייערע סטאורס, די שווערסטע, די בארגסטאורס אויף דער מזרח זייט וואס מערסער האט פארפעלט. אויב נאכן נייציג טעג האבן מיר נישט איבערגעשלאגן מערסערס בעסטן יאר, צאלט איר אונז גארנישט פאר די גאנצע נייציג טעג. נישט איין דאלאר. און איר גייט צוריק צו מערסער אן קיין שלעכטע געפילן."

ארטור קוקט אים אן. דערנאך לאכט ער, א גרויס געלעכטער וואס שאקלט זיין גאנצן גוף. „דו האסט זיך נישט געביטן, דניאל. נאך אלץ מאכסטו הבטחות אין שריפט." ער ציט א בלאט פאפיר צו זיך. „שרייב עס אראפ." דניאל שרייבט עס אויס מיט דער האנט, אזוי ווי ער האט געטון צוועלף יאר פריער, און חתמעט. ארטור פאלדט עס צוזאם און לייגט עס אין דער שופלאד לעבן דער אלטער.

לעאנארד וויטקאם הערט די טערמינען יענעם נאכמיטאג און ווערט א ביסל בלייך. „נייציג טעג אומזיסט?" פרעגט ער. „אויב איר פעלט, פארלירן מיר צוויי מיליאן דאלאר." דניאל שאקלט מיטן קאפ. „יא. אבער מיר וועלן נישט פעלן. און אויב מיר געווינען, קריגן מיר נישט נאר פופציג סטאורס. מיר קריגן דריי הונדערט, און יעדער גראסער אין דער סטעיט הערט

דערפון.“ לעאנארד טראכט א מינוט. „מיין טאטע וואלט דיך האבן געגליכן,“ זאגט ער.

דער טעסט הייבט אן דעם ערשטן פעברואר. פיטער וויטקאם נעמט פערזענליך אחריות אויף די ווערהויזן. ראדזש שטעלט איין וועיפוינט פאר גראסערי: פרישע עסנוואר ערשט, פארפרוירענע עסנוואר אין באזונדערע קאלטע טראקס, די בארגסטאורס באדינט פאר טאגליכט, איידער דעם אייז פון טאג. סעם ארטיז און צוואנציג פון די מערסט ערפארענע דרייווערס מעלדן זיך פרייוויליג פאר די שווערסטע רוטעס. יעדער טראק גייט ארויס אויף צייט.

ביי מערסער דערוויסט זיך קייל וועגן דעם טעסט פון א סטאורמענעדזשער. ער שטורעמט אריין אין גראנטס אפיס. „ארטור בעל נארט אונז מיט וויטקאם!“ זאגט ער. גראנט ווינקט אוועק. „פופציג סטאורס. לאז זיי פרובירן. יענע בארגסטאורס זענען אוממעגליך. דעני וועט פעלן, ארטור וועט קריכן צוריק, און מיר וועלן אים רעכענען טאפל.“ קייל שמייכלט. גראנט קוקט נישט אזוי זיכער ווי ער קלינגט.

פעברואר איז אכזריותדיג. עס זענען דריי גרויסע שנייביגע שטורעמס. אויפן ערגסטן טאג, פארמאכט א שטורעם די הויפטשאסיי צפון פאר זעקס שעה. וועיפוינט האט שוין געלערנט פון די דרייווערס וועלכע הינטערגעסלעך בלייבן אפען, און וועלכע לאודינגדאקס פרירן ערשט. עס שיקט ארויס טראקס פרי, איידער דער שטורעם קומט אן. נישט איין בארגסטאור פארפעלט זיין מארגנדיגע מילעך.

ביזן מארץ רופן די סטאורמענעדזשערס שוין אליין ארטור בעל. „ווער עס זאל נישט זיין ליפערט אונז איצט,“ זאגט איינער, „האלט זיי.“ ארטור

באזוכט די בארגסטאורס פערזענליך, אומאנגעמאלדן, זעקס אזייגער אינדערפרי. אין יעדן איינעם זענען די שעלפס פול. ער שטייט אין דער לעצטער סטאור, האלטענדיג א לעבל פרישע ברויט, און ער באשליסט.

רעזולטאט פון דעם נייציגטעג טעסט	
אויף צייט	98 פון 100
פרישע עסנוואר פארלוירן	קיין
וויטקאם פרייז	8% נידעריגער ווי מערסער
באשלוס	אלע 300 סטאורס גייען צו וויטקאם

ביים סוף פון די נייציג טעג זענען די נומערן קלאר. אכט און נייציג פון יעדע הונדערט ליפערונגען זענען אנגעקומען אויף צייט. נישט איין לאוד פרישע עסנוואר איז פארלוירן געגאנגען. וויטקאם׳ס פרייז פארן זעלבן ארבעט איז אכט פראצענט נידעריגער ווי מערסערס, ווייל וועיפוינט פארלירט אזוי ווייניג. ארטור רופט לעאנארד און דניאל צו זיין אפיס. „אלע דריי הונדערט סטאורס,“ זאגט ער. „פון דעם ערשטן יוני.“

די נייעס טרעפט מערסער גלאבאל ווי א עמער קאלט וואסער. גרינוועי איז אכט פון יעדע הונדערט דאלאר וואס מערסער פארדינט. און יעדער אין דער אינדוסטריע ווייסט וואס עס מיינט ווען גרינוועי גייט אוועק. אין משך פון א חודש קאנטאקטירן נאך צוויי גראסעריקייטס און א פארמאציקייט וויטקאם. מערסערס אקציעס פאלן אכצן פראצענט אין איין וואך. הארלאן וועב ביים באנק הייבט אן שטעלן פראגעס.

גראנט רופט אן א דחופה׳דיגע מיטינג אויפ׳ן צוויי און פערציגסטן שטאק. ער שמייכלט שוין נישט. „בראנדט גנב׳עט אונזערע קונים,“ זאגט ער. „ער ניצט אונזער דאטא. ער מוז. קיינער קען נישט אזוי טון פון נול אין עטליכע חדשים.“ ער דרייט זיך צו עליאט פרייס. „פארקלאג אים. פארקלאג אים און וויטקאם פאר אלעס וואס זיי האבן.“ פרייס שאקלט פאמעלעך מיטן קאפ. „וויפיל?“ גראנט קוקט ארויס דורכ׳ן פענסטער. „דריי הונדערט מיליאן.“

אקט ניין: דריי הונדערט מיליאן דאלאר

די קלאגע ווערט איינגערייכט אין א מאנטאג מארגן אין דעם פעדעראלן געריכט פון ברוקפארט. זי איז צוויי הונדערט זייטן לאנג. זי טענהט אז דניאל בראנדט און ראדזש פאטעל האבן גנבעט די סודות פון קאמפאס, אז וועיפוינט איז א קאפיע געבויעט פון מערסער׳ס קאד, און אז וויטקאם פרייט האט גענומען גרינוועי מארקעטס דורך נוצן מערסער׳ס פריוואטע קונים אינפארמאציע. מערסער פארלאנגט דריי הונדערט מיליאן דאלאר.

גראנט זארגט זיך אז די גאנצע שטאט זאל דערפון הערן. ער גיט א פרעסעקאנפערענץ אויף די טרעפ פון מערסער׳ס טורעם. „דניאל בראנדט איז א גנב,“ זאגט ער אריין אין די קאמעראס. „ער האט גענומען וואס מיר האבן געבויעט צוזאמען און פארקויפט עס צו אונזער קאנקורענט. מיר וועלן צוריקנעמען יעדן דאלאר.“ יענע נאכט רופן דריי פון וויטקאם׳ס נייעסטע קונים צו לעאנארד, נערוועז, פרעגנדיג צי זיי זאלןווארטן.

פיטער וויטקאם איז פארזארגט. „דריי הונדערט מיליאן דאלאר, טאטע. דאס איז מער ווי אונזער גאנצע פירמע איז ווערט. אויב מיר פארלירן, זענען מיר פארטיג.“ לעאנארד קוקט אויף דניאל. דניאל ענטפערט רואיג. „מיר וועלן נישט פארלירן, פיטער. נישט ווייל מיר זענען קלוג, נאר ווייל מיר זענען ריין. אלעס וואס מיר האבן געטון איז אנגעשריבן, דאטירט און פארזיגלט. גראנט קלאגט א פארשלאסענע קאסע.“

מערסער׳ס אדוואקאטן בעטן דאס געריכט פאר א פריע הערונג. זיי ווילן אז דער ריכטער זאל באפעלן וויטקאם צו אויפהערן נוצן וועיפוינט תיכף, ביז דער טריאל. אויב דער ריכטער שטימט צו, וועלן וויטקאם׳ס טראקס דארפן צוריקגיין צו די אלטע, לאנגזאמע קאמפיוטערס, און גרינוועי וועט אוועקגיין. אלעס הענגט אפ פון דיזער איין הערונג. זי איז באשטימט פאר דעם פערצעהנטן יוני.

עליאט פרייס רעדט ערשט, און ער רעדט פאר צוויי שעה. ער ווייזט טשארטס. ער ווייזט אז וועיפוינט, פונקט ווי קאמפאס, פלאנירט רוטן פאר טראקס. ער ווייזט אז עס איז געבויעט געווארן אויסערגעוועהנליך שנעל. ער ווייזט אז ראדזש פאטעל האט געארבעט אויף קאמפאס ניין יאר. „כבוד ריכטער,“ זאגט ער, „קיין ערליכע מאנשאפט קען נישט בויען דאס פון גארנישט אין צען וואכן. עס מוז זיין קאפירט געווארן.“

דערנאך שטייט אויף וויטקאם׳ס אדוואקאט: גרעהעם טארן, א רואיגער, עלטערער מענטש וואס האט פארטראטן די וויטקאם פאמיליע דרייסיג יאר. ער בעט נאר איין עדות: האווארד לייל. לייל גייט צום פראנט פון צימער טראגנדיג פיר שווערע קעסטלעך. „דאס,“ זאגט ער, „זענען די פארזיגלטע רעקארדס פון יעדן ארבעטסטאג אין צימער זיבן.“

פאר דריי שעה דערקלערט לייל. יעדער קאמפיוטער אין צימער זיבן איז געווען ניי און האט קיינמאל נישט גערירט מערסער. יעדע שורה פון וועיפוינט׳ס קאד איז דארט אנגעשריבן געווארן און אפגעשפייכערט געווארן יעדן טאג מיט א דאטום. ער ווייזט די ערשטע רויע ווערסיע, אנגעשריבן אין דניאל׳ס אייגענע האנטשריפט אויפ׳ן ווייטבארד און

פאטאגראפירט. ער ווייזט ווי וועיפוינט איז געוואקסן, טאג נאך טאג, פון א פשוטער אידעע צו א פולע סיסטעם.

דעם אומאפהענגיקן עקספערט׳ס געפינס	
זעלבע ארבעט	פלאנירן טראק רוטן
זעלבע קאד	קיינע
זעלבע מעטאדן	קיינע
קאפירן	גארנישט געפונען

דערנאך גיט דעם געריכט׳ס אייגענער עקספערט, אן אומאפהענגיקער קאמפיוטערוויסנשאפטלער אנגעשטעלט פון דעם ריכטער, זיין באריכט. ער האט פארגליכן די צוויי סיסטעמען שורה נאך שורה. „זיי טוען די זעלבע ארבעט,“ זאגט ער, „ווי צוויי פארשידענע קארס וואס ביידע פארן אויף וועגן. אבער זיי זענען געבויעט אין גאנצן אנדערש. וועיפוינט נוצט מעטאדן וואס קאמפאס האט קיינמאל נישט גענוצט. אין מיין מיינונג, איז דא גארנישט קיין קאפירן.“

פרייס פרובירט א לעצטן אטאקע. „וואס איז מיט גרינוועי?“ פרעגט ער. „בראנדט האט געוואוסט זייערע פרייזן פון מערסער.“ גרעהעם טארן גיט פשוט אריין צוויי צוזאמענגעפאלדענע האנטגעשריבענע בלעטער פון ארטור בעל׳ס שופלאד, און א דערקלערונג פון ארטור אליין. עס שטייט אז ארטור האט גערופן דניאל ערשט, געגעבן זיינע אייגענע נויטן, און באקומען א פרישן פרייז. דניאל האט זיך אפגעזאגט צו אפילו קוקן אויפ׳ן אלטן מערסער קאנטראקט.

דער ריכטער נעמט זיך איין וואך צו באשליסן. ווען די באשלוס קומט, איז זי קורץ און שארף. מערסער׳ס פארלאנג ווערט אפגעווארפן. עס איז נישטא קיין זאך פון קאפירן. וועיפוינט קען פארזעצן. און דער ריכטער לייגט צו א זאץ וואס די ביזנעסזייטן דרוקן אין גרויסע אותיות: דאס גערכיכט באמערקט אז מערסער׳ס אייגענע טענות וועגן ווער האט דיזיינט קאמפאס שיינען איבערגעטריבן.

ווי די קלאגע האט זיך געענדיגט	
מערסער האט פארלאנגט	300 מיליאן דאלאר
דער ריכטער האט געפונען	קיין קאפירן נישט
מערסער האט צוריקגעצויגן די קלאגע	
מערסער האט באצאלט וויטקאם׳ס גערכיכטסקאסטן	4 מיליאן דאלאר

א חודש שפעטער, מערסער ציט רואיג צוריק די גאנצע קלאגע. לויט די כללים, מוז עס באצאלן וויטקאם׳ס גערכיכטסקאסטן: פיר מיליאן דאלאר. גרעהעם טארן רופט לעאנארד מיט דער נייעס. לעאנארד לאכט ביז ער הוסט. דערנאך גייט ער אריבער צו צימער זיבן, עפנט די טיר און זאגט נאר: „פיר מיליאן דאלאר, רבותי. דער לאנטש איז אויף גראנט מערסער׳ס חשבון.“

אבער די קלאגע לאזט א סימן וואס גראנט האט קיינמאל נישט ערווארטעט. פאר דער הערונג, מערסער׳ס אדוואקאטן האבן געמוזט באשרייבן אין געריכט ווי קאמפאס איז געבויעט געווארן. די געריכט פאפירן, איצט עפנטליך, ווייזן די נעמען פון די אינזשענירן.

גראנט מערסער׳ס נאמען קומט נישט פאר קיין איין מאל. דער רעפארטער וואס האט געשריבן וועגן דעם ווינטער רוש שרייבט א נייעם ארטיקל. זיין טיטל: „ווער האט טאקע געבויעט קאמפאס?“

אקט צען: די דרייווערס קלייבן אויס

דער פארלוסט פון גרינוועי טוט מערסער שטארק ווײ. כדי צו האלטן די פראפיטן אויסזעעגדיג שטארק פאר דער באנק, הייסט גראנט מאכן נאך קאטעס. קייל מאכט דעם אנאנס ביים יוני מיטינג פון די דרייווערפירער: די דעצעמבער באנוסעס ווערן אויף אייביג אפגעשאפט, דער פרייז פאר יעדער פעקל ווערט פארמינערט מיט צען פראצענט, און די דרייווערס מוזן איצט אליין באצאלן פאר זייערע פיואלקארדס. טאמי גאלווין שטייט אויף הינטן.

„מר. דארסי," זאגט טאמי, זיין קול ציטערט, „מיינע דרייווערס האבן געשלאפן אין זייערע קאבינעס פאר אייך אין דעצעמבער. געוויסע פון זיי האבן נישט געזען זייערע פאמיליעס א גאנצע וואך. און איצט שניידט איר זייער באצאלונג? איר זאגט מענטשן וואס קענען שוין נישט באצאלן זייער רענט, זיי זאלן באצאלן פאר דער פירמעס פיואל?" קייל קוקט אפילו נישט אויף אים. „אויב זיי האבן נישט ליב דעם, טאמי, די טיר איז גלייך דארט."

אין דער פרי דערנאך ווערט טאמי גאלווין גערופן צום טורעם. קייל און עליאט פרייסווארטן. זיי זאגן אים אז ער איז געווען „נישט לויאל" און „אנגעשטיפט פראבלעמען", און אז נאך איין און דרייסיג יאר ווערט ער אפגעזאגט, עפעקטיוו תיכף, מיט דער קלענסטער באצאלונג וואס דער געזעץ לאזט צו. סעקוריטי פירט אים צו דער טיר. טאמי, דער מענטש וואס האט אמאל געלערנט האלב די דרייווערס אין ברוקפארט ווי צו פירן, גייט אהיים מיטן באס.

אין אווענט הערט דניאל וואס איז פארגעקומען. ער נעמט דעם באן צום קליינעם הויז אויף דער דרום זייט וואו טאמי וואוינט, און קלאפט אויף דער טיר. טאמי עפנט זי, נאך אנגעטאן אין זיין ארבעטזשאקעט. א לאנגע צייט זיצן ביידע מענטשן אויפן קליינעם פאדערשטן ווערענדע אן זאגן פיל. דאן זאגט דניאל: „טאמי, וויטקאם דארף א קאפ פון דרייווערס. איך וויל אז דאס זאלסט זיין דו."

טאמי קוקט אויף אים. „דעני, איך וואלט געקומען מארגן. אבער איך וועל נישט טאן קיין זאך וואס טוט ווי מיינע אלטע דרייווערס. זיי זענען נאך ביי מערסער. זיי האבן קינדער און מארגעדזשעס." דניאל טוט א נאד. „איך אויך נישט. מיר וועלן זיי נישט רופן, מיר וועלן זיי נישט יאגן, און מיר וועלן נישט נעמען קיין איין נאמען פון מערסערס רשימות. אבער וויטקאם דינגט אן. יעדער וואס וויל א פיינע ארבעט קען אפלייען, אזוי ווי יעדער אנדערער."

דרייווער באצאלונג: צוויי פירמעס	
מערסער	באצאלט לויט פעקל, געשניטן 10%
מערסער	דרייווערס באצאלן אליין פאר פיואל
וויטקאם	באצאלט לויט שעה
וויטקאם	זיכערהייטבאנוס, פיואל באצאלט
וויטקאם	קיינמאל נישט מער ווי 10 שעה

לעאנארד וויטקאם שטימט צו תיכף, און די קומענדיגע וואך אנאנסירט וויטקאם זיין נייע באצאלונג פאר דרייווערס, אפן פאר יעדן אין דער סטעיט. באצאלט לויט שעה, קיינמאל נישט לויט פעקל. א באנוס פאר

זיכער פארן. פיואל באצאלט דורך דער פירמע. קיין דרייווער נישט מער ווי צען שעה אויפן וועג. און יעדער דרייווער באקומט א טאבלעט צו זאגן וועיפוינט וואס איז נישט בסדר מיטן וועג, און די הבטחה אז עמיצער וועט צוהערן.

קיינער ווערט נישט גערופן. קיינער ווערט נישט געיאגט. אבער דרייווערס רעדן איינער מיטן אנדערן, ביי טראקסטאפס, ביי לאודינגדאקס, אין דיינערס פיר אזייגער אין דער פרי.ביים סוף פון דער ערשטער וואך, האבן פיר הונדערט מערסער דרייווערס אליין אפלייעד צו וויטקאם. ביים סוף פון חודש איז די צאל איין טויזנט צוויי הונדערט. פיל פון זיי פרעגן ערשט איין זאך: „איז טאמי דארט?"

פיטער וויטקאם, וואס פירט די ווערהאוזעס, האט קיינמאל געזען אזא זאך. די אפלייעסליין גייט ארום דעם דעפא יעדן פרימארגן. ער קומט צו דניאל פארזארגט. „מיר קענען נישט נעמען זיי אלע אויף איינמאל. מיר האבן נישט גענוג טראקס." דניאל שמייכלט. „לאמיר דאן קויפן טראקס. מערסער וועט באלד האבן מער טראקס ווי דרייווערס. און איך מיין אז באלד וועלן זיי וועלן פארקויפן."

די אינזשענירן גייען אויך נאך. זיי קומען נישט אלע אויף איינמאל, און דניאל פרעגט קיינמאל פאר זיי. אבער קאמפאס אינזשענירן וואס האבן צוגעקוקט אויפן ווינטערראש, וואס האבן צוגעקוקט ווי ראדזש גייט אוועק, וואס האבן צוגעקוקט ווי טאמי גייט ארויס מיט זיין היטל אין האנט, פאנגען אן שיקן זייערע אפלאקיישאנס. יעדער איינער, איידער ער שליסט זיך אן, זיצט מיט האווארד לייל און באווייזט אז ער האט נישט מיטגעבראכט קיין זאך פון מערסער.

אינדערצייט, ביי מערסער, האבן די קאטעס געמאכט זאכן ערגער. מיט וויניגער דרייווערס און נידעריגערע באצאלונג, זענען ליפערונגען אפטער שפעט. שפעטע ליפערונגען מיינט ברוגזע קונים. ברוגזע קונים מיינט נידעריגערע פרייזן כדי זיי צו האלטן. קיילס שיינע נומערן פאנגען אן צופאלן. ער דרוקט א נייע טשארט, און דאס מאל ברענגט ער עס נישט צו גראנטס אפיס. ער באהאלט עס אין זיין שרייבטיששופלאד.

אנטייל פון אלע פעקלעך אין דער סטעיט	
מערסער,ביים אנהייב	38%
מערסער, ביים זומער	30%
וויטקאם, ביים אנהייב	11%
וויטקאם, ביים זומער	19%

ביזן זומער האט דער מארקעט געביטן זיין פארעם. ווען אונזער געשיכטע האט זיך אנגעהויבן, האט מערסער געטראגן אכט און דרייסיג פון יעדע הונדערט פעקלעך אין דער סטעיט, און וויטקאם נאר עלף. איצט איז מערסער אראפגעפאלן צו דרייסיג, און וויטקאם איז אנגעשטיגן צו נייצן. וויטקאם האט געקויפט זעקס הונדערט טראקס, געעפנט אכט נייע ווערהאוזעס, און אנגעשטעלט צוויי טויזנט נייע ארבעטער.

איין אווענט אין יולי קומט טאמי גאלווין אריין אין צימער זיבן מיט א קארטאן קעסטל. דניאל קוקט אויף, פארוואונדערט. טאמי שטעלט דאס קעסטל אויפן שרייבטיש. דרינען זענען הונדערטער קליינע צעטלעך, געשריבן דורך וויטקאם'ס דרייווערס, נייע און אלטע, אלע מיטן זעלבן

אויסדרוק אין פארשידענע ווערטער: א דאנק פאר צוהערן. טאמי רוימט זיין האלדז. „זיי האבן געבעטן איך זאל אייך דאס געבן," זאגט ער.

דניאל לייענט עטליכע פון זיי שפעט ביינאכט. איינער שרייבט: „מיין יינגל האט מיך געפרעגט פארוואס איך בין איצט היים אויפן סופר. איך האב אים געזאגט, דער נייער באס הערט צו." דניאל טוט דעם צעטל אריין אין זיין ברוינעם נאטיצבוך. אין דער פרי רופט ער אן זיין פאטער אין אלדער פאלס, בלויז צו זאגן שלום. דזשאזעף קען הערן אז עפעס איז אנדערש אין זיין קול. „דו קלינגסט ווי דער אלטער גאראזש," זאגט דזשאזעף.

אקט עלף: די נומערן וואס האבן זיך נישט אויסגערעכנט

אויפן ניינטן שטאק פון דער מערסער בילדינג, אין א שטילן ווינקל פון דער פינאנץ אפטיילונג, זיצט פעליקס דוארטע. ער איז זעקס און צוואנציג יאר אלט. זיין ארבעט איז קליין און טריקן: יעדן חודש קאנטראלירט ער צי דאס געלט וואס יעדער קונה באצאלט שטימט מיט די דעליווערים וואס מערסער האט געמאכט פאר יענעם קונה. ער פארגלייכט צוויי רשימות. געווענליך שטימען זיי פונקט. אין יולי שטימט עפעס נישט.

וואס פעליקס האט געפונען	
דריי קונים באצאלן ארום 28 מיליאן דאלאר א חודש	
דעליווערים אין קאמפאס פאר זיי	כמעט גארנישט
פראגע	פאר וואס באצאלן זיי?

פעליקס באמערקט אז דריי קונים, נארטגעיט סאפליי, טרייפארט טרעידינג און קאלאוועי פארטנערס, באצאלן מערסער ריזיגע סומעס: צוזאמען ארום 28 מיליאן דאלאר יעדן חודש. אבער ווען ער קוקט אין קאמפאס נאך זייערע דעליווערים, געפינט ער כמעט גארנישט. א פאר טראקס דא און דארט. בלי שום פארגלייך גענוג כדי צו דערקלערן אזא פיל געלט.

פעליקס איז פארזיכטיג. ער קאנטראלירט נאכאמאל. דערנאך קוקט ער אויף די באנק פרטים. אלע דריי קונים באצאלן פון אקאונטסביים זעלבן

קליינעם באנק אויף אן אינזל ווייט אוועק. און דערנאך באמערקט ער עפעס נאך מער מאדנע. יעדן חודש, א פאר טעג איידער די קונים באצאלן מערסער, באצאלט מערסער אליין ארום די זעלבע סומע צו דריי אנדערע פירמעס, פאר „ברענשטאף סערוויסעס“ און „קאנסולטינג“.

דער קרייז וואס פעליקס האט געזען	
שריט 1	מערסער באצאלט ארויס געלט פאר ברענשטאף און קאנסולטינג
שריט 2	דאס זעלבע געלט קומט צוריק פון דריי קונים
שריט 3	עס ווערט גערעכנט ווי פארדינטע געלט

פעליקס פארשטייט נאך נישט אלעס. אבער ער פארשטייט גענוג צו ווערן שלעכט. עס זעט אויס ווי א קרייז: מערסער באצאלט געלט ארויס, דאס געלט קומט צוריק אריין, און עס ווערט גערעכנט ווי געלט פארדינט פון קונים. אויב דאס איז אמת, דאן עקזיסטירט א גרויסער טייל פון מערסערס פראפיטן נישט. ער באשליסט צו טאן דאס ריכטיגע. ער ברענגט זיין פראגע צו זיין באלעבאטס באלעבאס: מארטין קרוי.

קרוי הערט צו אן זיך רירן. ווען פעליקס ענדיגט, נעמט קרוי אראפ זיינע דראט ברילן און רייניגט זיי פאמעלעך. „מר. דוארטע,“ זאגט ער שטיל, „איר זענט זייער יונג, און דאס זענען זייער קאמפליצירטע פריוואטע קאנטראקטן וואס איר פארשטייט נישט. זיי זענען גאר נארמאל. איך וואלט אייך געראטן נישט דערמאנען דאס צו קיינעם. קיינמאל. מענטשן וואס שפרייטן פאלשע מעשיות וועגן דער פירמע, פלעגן פארלירן זייער ארבעט.“

אין דער פרימארגן, געפינט פעליקס אז זיין צוטריט צו די קונים אקאונטס איז אפגעשטעלט געווארן. צוויי טעג שפעטער ווערט ער פארלייגט צו אן אנדערע ארבעט: צו צילן אפיס סופלייס. ער ווייסט וואס דאס מיינט. מען קוקט אים נאך, און באלד וועט מען אים ארויסטרייבן, פונקט ווי דניאלן. יענע נאכט קען ער נישט שלאפן. דערנאך געדענקט ער דעם איינציגן מענטש אין מערסער וואס האט אים אלעמאל געזאגט צו שטעלן פראגעס.

ער רופט נישט אן דניאלן פון זיין אפיס אדער טעלעפאן. ער שרייבט צו דניאלס פערזענליכן אימעיל פון א ביבליאטעק קאמפיוטער: „מר. בראנדט, איר האט מיך אנגענומען פאר ארבעט פאר פינף יאר צוריק. איך האב געפונען עפעס וועגן די דריי קונים וואס איר האט אמאל געפרעגט וועגן זיי. איך האב מורא. איך ווייס נישט וועמען צו זאגן.“ דניאל לייענט די מעלדונג אין צימער זיבן. ער טראכט א לאנגע ווייל. דערנאך ענטפערט ער מיט א צייט און א ארט.

זיי טרעפן זיך אויף א באנק לעבן טייך אין א שטאטישן פארק, אין א זונטאג פרימארגן. פעליקס הייבט אן ארויסציען פאפירן פון זיין טאש. דניאל האלט אים באלד אפ. „ווייז מיר גארנישט,“ זאגט ער שטרענג. „האסטו גענומען דאקומענטן פון מערסער?“ פעליקס ניקט מיטן קאפ. „קאפיעס.“ דניאל שאקלט מיטן קאפ. „דאן הער גוט צו. איך טאר זיי קיינמאל נישט זען. איך בין א קאנקורענט. אויב איך ריר זיי אן, ווערט אלעס שמוציג.“

„עס איז א ריכטיגער וועג דאס צו טון,“ זאגט דניאל אים. „דאס געזעץ באשיצט מענטשן וואס מעלדן אפ פראד, אויב זיי מעלדן עס ריכטיג. דו דארפסט דיין אייגענעם אדוואקאט, נישט מיינער. אן אדוואקאט פאר

וויסלבלאוערס. און דו ברענגסט וואס דו האסט געפונען צו די רעגירונגס פראד אויספארשער, נישט צו מיר, נישט צו רעפארטערס. זיי וועלן וויסן וואס צו טון. און דאס געזעץ וועט באשיצן דיין ארבעט.“

דניאל גיט פעליקסן דעם נאמען פון א רעספעקטירטן אדוואקאט וואס העלפט מענטשן מעלדן אפ פראד, אן אדוואקאט מיט וועמען דניאל האט קיינמאל נישט געארבעט און וועט קיינמאל נישט ארבעטן. דערנאך שטייט ער אויף. „פעליקס,“ זאגט ער, „דו האסט געטאן דאס ריכטיגע ווען דו האסט געפרעגט. יעצט טו דאס מוטיגע און טו עס ריכטיג. און וואס עס זאל נישט געשען, זאג מיר נישט וואס דו האסט געפונען. איך וויל נישט וויסן ביז די גאנצע שטאט ווייסט.“

פעליקס טוט פונקט דאס. אין משך פון צוויי וואכן, זיצט ער מיט זיין אדוואקאט אין א פשוטן אפיס אין דער פעדעראלער בילדינג מיט פאול ראמאס, א שטילער, געדולדיגער פראד אויספארשער מיט צוואנציג יאר דערפאהרונג. ראמאס הערט צו פעליקסן פיר שעה, פרעגענדיג קליינע, פונקטליכע פראגעס. צום סוף פארמאכט ער זיין העפט. „מר. דוארטע,“ זאגט ער, „איר האט אפשר נאר יעצט געפונען די גרעסטע פראד וואס די שטאט האט געזען אין צוואנציג יאר.“

אבער אן אויספארשונג אזוי קען מען נישט אנטרייבן. ראמאס דארף באווייזן, נישט פארדעכטיגונג. זיין טים מוז נאכפאלגן דאס געלט דורך בענק אין דריי לענדער. זיי מוזן ארויסגעפינען ווער עס האט טאקע נארטגעיט, טרייפארט און קאלאוועי. און זיי מוזן טון דאס אלעס אין גאנצן סוד, כדי קיינער אין מערסער זאל נישט האבן קיין צייט צו פארניכטן עפעס. עס וועט נעמען חדשים.

דניאל גייט צוריק צו דער ארבעט און זאגט קיינעם גארנישט, אפילו נישט לעאנארדן. ער האלט זיין צוזאג צו זיך אליין: ער פרעגט נישט ווידער פעליקסן, און ער פרובירט נישט צו וויסן וואס פעליקס האט געפונען. אבער איין אוונט, ווען לעאנארד פרעגט פארוואס ער איז אזוי שטיל, זאגט דניאל נאר: „מיין טאטע האט מיך געלערנט עפעס, לעאנארד. ווען א מאשין מאכט א מאדנעם קלאנג, איגנארירט מען דאס נישט. מען לאזט דעם ריכטיגן מעכאניקער עפענען עס.“

אקט צוועלף: די אנגעבאטן אין דעם טורעם

ביז אויגוסט איז גראנט מערסער אין צרות, כאטש דער ציבור קען עס נאך נישט זען. דער באנק הלוואה פון איין און א האלב ביליאן דאלאר איז נאך אלץ נישט אונטערגעשריבן. הארלאן וועב פרעגט נאך אלץ נאך מער נומערן. דער שער פרייז איז געפאלן מיט א דריטל זינט ווינטער. און גראנט האט א פריוואטע פראבלעם וואס כמעט קיינער ווייסט נישט פון. ער דארף אז דער שער פרייז זאל אויפהערן פאלן. שטארק.

אזוי האט גראנט באשלאסן צו פרובירן טשארם. ער לאדנט דניאל איין צום פיר און פערציגסטן שטאק פאר א פריוואטן מיטאג. דניאל וויל כמעט אפזאגן, אבער לעאנארד זאגט אים ער זאל גיין. „הער אים צו," זאגט דער אלטער מאן. „א מענטש ווייזט דיר זיינע קארטן ווען ער איז פארשראקן." דניאל גייט, אליין. גראנט באגריסט אים ביים עלעוועיטאר מיט אפענע הענט און זיין גרעסטן שמייכל, ווי קיינמאל איז גארנישט געווען.

גראנט'ס אנגעבאט צו דניאל	
קום צוריק אלס טעכנאלאגיעשעף	
באצאלונג	50 מיליאן דאלאר
קייל וועט ווערן ארויסגעווארפן	
באדינג	פארמאכן וועיפוינט און ברענגען צוריק גרינוועי

בעת דעם מיטאג רעדט גראנט וועגן די אלטע צייטן אין גאראזש, וועגן די ערשטע פיר טראקס, וועגן דזשאזעף׳ס זופ. דערנאך מאכט ער זיין אנגעבאט. „קום צוריק, דעני. טעכנאלאגיעשעף. פופציג מיליאן דאלאר ביים אונטערשרייבן. קייל גייט אוועק; איך וועל אים ארויסווארפן מארגן. אלץ וואס דו דארפסט טאן איז פארמאכן וועיפוינט ביי וויטקאם, און ברענגען גרינוועי צוריק מיט דיר. צוזאמען זענען מיר אומבאזיגבאר. ווי פריער.“

דניאל הערט צו ביזן סוף. דערנאך זאגט ער: „גראנט, דו וואלסט ארויסגעווארפן קייל מארגן, נאכדעם ווי ער האט געטאן אלץ וואס דו האסט פארלאנגט. דו וואלסט מיר באצאלט פופציג מיליאן צו חרוב מאכן עפעס ערליכע וואס איך האב געבויט. און דו וואלסט מיך געבעטן צוריקברענגען ארטור בעל׳ס געשעפט צו א פירמע וואס האט פארדארבן זיין עסן. ניין. איך בין נישט פאר פארקויפן. איך בין נישט געווען פאר צוואנציג מיליאן אין אקטאבער, און איך בין נישט פאר פופציג אין אויגוסט.“

גראנט׳ס שמייכל פארשווינדט ווי א ליכט וואס מען שטעלט אפ. ער בייגט זיך נענטער. „אזוי הער מיך, דעני. איך וועל דיך פארטיג מאכן. איך וועל פארטיג מאכן וויטקאם. איך האב פריינט אין יעדן באנק און יעדער צייטונג אין דער שטאט. דו האסט אן אלטן מאן מיט אלטע טראקס. ווען איך בין פארטיג, וועט קיינער אין ברוקפארט דיך נישט אנשטעלן פאר פיקסן א ביציקל.“ דניאל שטופט שטיל צוריק זיין בענקל און שטייט אויף.

„גראנט,“ זאגט ער שטיל, „פערצן יאר צוריק האב איך דיך געפרעגט פארוואס מיר דארפן אן אדוואקאט פאר א פירמע פון פיר טראקס. דו האסט געזאגט: ווייל אמאל וועלן מיר זיין גרויס, און גרויסע פירמעס ווערן

געטעסט. דו ביסט געווען גערעכט. מיר ווערן יעצט געטעסט. איך האף נאר דו ביסט גרייט פארן ענטפער.“ און ער גייט ארויס צום עלעוועיטאר. גראנט זיצט אליין ביים טיש א לאנגע צייט.

גראנט׳ס אנגעבאט צו לעאנארד	
קויפן די גאנצע וויטקאם פרייט	
פרייז	1.2 ביליאן דאלאר
עכטער ציל	פארמאכן דעם איינציגסטן קאנקורענט

ווען טשארם לאזט נישט אויס, פרובירט גראנט געלט פון א אנדער סארט. איין וואך שפעטער באקומט לעאנארד וויטקאם א פארמעלן אנגעבאט פון מערסער גלאבאל צו קויפן וויטקאם פרייט, די גאנצע פירמע, פאר איין ביליאן צוויי הונדערט מיליאן דאלאר. דאס איז א זייער הויכער פרייז. פאר דער וויטקאם פאמיליע וואלט דאס געמיינט ריזיגע עשירות. פאר מערסער וואלט דאס געמיינט פארמאכן זיין איינציגסטן עכטן קאנקורענט.

לעאנארד לייענט דאס אנגעבאט ביים קיך טיש מיט פיטער און דניאל. „נו,“ זאגט ער, „דאס איז א סך געלט.“ פיטער איז שטיל. דניאל זאגט גארנישט; עס איז נישט זיין באשלוס. דערנאך נעמט לעאנארד א פען און שרייבט דריי ווערטער אונטן אויפן בריוו, און בעט פיטער עס זאל שיקן צוריק. די דריי ווערטער זענען: „נישט פאר פארקויפן.“

דאס לאזט גראנט נאר איין לעצטן געדאנק, און דאס איז דער ערגסטער. דורך א פריינט פון א פריינט, שטעלט ער צונויף א שטילן וועטשערע מיט פיטער וויטקאם. פיטער גייט, נייגעריג. גראנט איז חנעוודיק. דערנאך מאכט

ער זיין אנגעבאט: ווען מערסער וועט געווינען, וועט פיטער פירן אלע מערסער׳ס לאגערן, פאר פינף מאל זיין איצטיגן שכירות. אלץ וואס פיטער דארף יעצט טאן איז שיקן גראנט א קאפיע פון וויטקאם׳ס קונים ליסטע, און וועיפוינט׳ס פלענער.

פיטער שטייט אויף אזוי שנעל אז זיין בענקל פאלט כמעט. „מר. מערסער," זאגט ער, „מיין זיידע האט אנגעהויבן אונזער פירמע מיט צוויי טראקס. מיין טאטע האט קיינמאל נישט געגנבעט קיין קונה אין איין און פופציג יאר. און דו ווילסט איך זאל גנבענען פון מיין אייגענעם טאטן?" ער גייט ארויס אן ענדיגן זיין וועטשערע. דערנאך פארט ער גלייך צו זיין טאטנ׳ס הויז, אום עלף ביי נאכט, און דערציילט אים אלץ.

לעאנארד הערט צו, און טוט דערנאך עפעס וואס ער האט נישט געטאן זינט פיטער איז געווען א יינגל. ער לייגט ביידע הענט אויף זיין זוהנ׳ס פלייצעס און קוקט אים אן. „דיין זיידע וואלט געווען שטאלץ פון דיר היינט ביינאכט," זאגט ער. „און איך אויך." אין דער פרי רופט ער דניאל און גרעהעם טארן אריין אין זיין אפיס. זיי שרייבן אראפ פונקט וואס גראנט האט אנגעבאטן, מיטן דאטום און צייט, און פארשליסן עס אוועק.

„זאלן מיר דערציילן די צייטונגען?" פרעגט פיטער. „דאס וואלט אים חרוב געמאכט." דניאל שאקלט קאפ. „נאך נישט. פרובירן שמירן עמעצן פאר א קונים ליסטע איז מיאוס, אבער דאס איז נישט די גאנצע מעשה. עפעס גרעסערס איז פארקערט ביי מערסער. גראנט איז צופיל פארצווייפלט. א מענטש ביטעט נישט אן פופציג מיליאן דאלאר און איין ביליאן דאלאר אין זעלביגן חודש סיידן ער באהאלט א לאך."

גראנטס פריוואטער סוד	
פערזענליכע הלוואה	400 מיליאן דאלאר
גאראנטיע	זיינע אייגענע מערסער אקציעס
געפאר	אויב דער פרייז פון די אקציעס פאלט צופיל, נעמט די באנק זיי

דניאל האט רעכט. וואס קיינער פון זיי ווייסט נאך נישט, איז אז צוויי חדשים פריער האט גראנט פריוואט געבארגט 400 מיליאן דאלאר פון גרעניט יוניאן באנק פאר זיך אליין. ער האט גענוצט זיינע אייגענע מערסער אקציעס אלס גאראנטיע. אויב דער פרייז פון די אקציעס פאלט אונטער א געוויסע ווערט, קען די באנק נעמען זיינע אקציעס. גראנט מערסער קעמפט נישט נאר פאר זיין פירמע. ער קעמפט פאר יעדן דאלאר וואס ער האט.

קאפיטל 15

אקט דרייצן: דריי פראגעס

אין סעפטעמבער מאכט גראנט זיין גרויסן שריט. ער וועט פירן אן אינוועסטארטאג: א גרויסארטיגע פרעזענטאציע פאר אקציאנערן, בענקירס און רעפארטערס, כדי צו ווייזן אז מערסער גלאבאל איז שטארק. אויב עס גייט גוט, וועט דער שערפרייז שטייגן, הארלאן וועב׳ס באנק וועט אונטערשרייבן די הלוואה פון איין און א האלב ביליאן דאלאר, און גראנט׳ס פריוואטע פראבלעם וועט פארשווינדן. אלעס הענגט אפ פון איין מארגן.

יעדער אקציאנער פון מערסער גלאבאל האט דאס געזעצליכע רעכט צו קומען אויפ׳ן אינוועסטארטאג און צו שטעלן פראגעס. דניאל בראנדט האלט נאך אלס 18% פון דער פירמע. ער האט קיינמאל נישט פארקויפט קיין איין אקציע. צוויי טעג פאר דעם איווענט שיקט ער א קורצן, העפליכן בריוו צו דער פירמע: ער וועט קומען, אלס אקציאנער, און ער וועט שטעלן דריי פראגעס. נישט מער.

גראנט לייענט דעם בריוו און לאכט נערוועז. „זאל ער קומען“, זאגט ער צו קייל. „דריי פראגעס. איך וועל זיי ענטפערן אין דריי סעקונדעס און מאכן אים אויסזען ווי א נאר פאר דער גאנצער שטאט.“ אבער יענע נאכט גייט מארטין קרוי נישט אהיים. ער זיצט אין זיין אפיס ביז צוויי אין דער פרי, קוקנדיג אויף דער וואנט.

אין דער פרי פון אינוועסטארטאג איז דער זאל אויבן אין הארבאר האטעל פול. עס זענען דא בענקירס, רעפארטערס און גרויסע אקציאנערן, און קאמעראס ברענגען עס לייוו. הארלאן וועב זיצט נאנט צום פאדערשטן טייל. דניאל זיצט שטיל אין א זייט, אין זיין גרויען אנצוג, מיט זיין קליין ברוינעם פנקס. ראדזש, טאמי און פיטער קוקן פון צימער זיבן אויף א לעפטאפ.

גראנט׳ס פרעזענטאציע איז בלענדנדיג. מוזיק שפילט. העלע בילדער פילן דעם עקראן. ער רעדט א שעה לאנג וועגן וווקס, וויזיע און דער צוקונפט. ער ווייזט ווי פראפיטן שטייגן. ער דערמאנט וויטקאם נאר איין מאל, מיט א קליין געלעכטער: „א קליינע לאקאלע קעריער וואס האט א מזלדיגע יאר.“ ער ענדיגט מיט הויכן אפלאדיסמענט. דערנאך זאגט דער פארזיצער פון דער פארזאמלונג: „מיר האבן צייט פאר פראגעס.“

דניאל הייבט אויף זיין האנט. א מורמל גייט דורך דעם זאל. יעדער ווייסט ווער ער איז. מען ברענגט אים א מייקראפאן. ער שטייט אויף און רעדט רואיג, ווי ער וואלט געפרעגט וועגן דעם וועטער. „א דאנק, גראנט. איך האב דריי פראגעס, אלס אקציאנער. ערשטנס: ווער פאראייגנט נארטגעיט סאפליי, טרייפארט טרעידינג און קאלאוועי פארטנערס?“

דניאל׳ס דריי פראגעס
1. ווער פאראייגנט די דריי קונים?
2. וואו זענען זייערע ווערהאוזעס און ליפערונגען?
3. פארוואס גייט דאס געלט ארויס און קומט צוריק אין א קרייז?

„צווייטנס: די דריי קונים האבן באצאלט מערסער ארום 340 מיליאן דאלאר פאר׳ן פאריגן יאר. וואו זענען זייערע ווערההאוזעס, און וואו האבן אונזערע טראקס געליפערט פאר זיי? און דריטנס: פארוואס באצאלן אלע דריי פון דער זעלבער קליינער באנק, אויפ׳ן זעלבן אינזל, און פארוואס באצאלט מערסער כמעט די זעלבע סומעס צו דריי אנדערע פירמעס עטליכע טעג פריער?“

דער זאל ווערט גאנץ שטיל. ערגעץ הינטן פאלט אראפ א פען ביי א רעפארטער. גראנט׳ס שמייכל בלייבט אויף זיין פנים, אבער עס זעט אויס פארפרוירן. „דניאל“, זאגט ער מיט א געלעכטער, „דאס זענען פריוואטע קונים מיט קאנפידענציעלע קאנטראקטן. אונזערע אדיטארס האבן אלעס איבערגעקוקט. דאס איז נאר א פארביטערטער געוועזענער עמפלויי וואס פרובירט שאדן טאן דער פירמע וואס האט אים אוועקגעלאזט.“

דערנאך שטייט הארלאן וועב אויף. ער דארף נישט קיין מייקראפאן. „גראנט“, זאגט ער מיט זיין קאלטן בענקירישן קול, „די באנק האט געבעטן די קונים׳ס קאנטראקטן פיר מאל זינט אפריל. מיר האבן זיי קיינמאל נישט באקומען. איך וואלט אויך געוואלט א ענטפער אויף מר. בראנדט׳ס ערשטע פראגע. ווער פאראייגנט די פירמעס?“ יעדע קאמערא אין זאל דרייט זיך פון דניאל צו גראנט.

גראנט קוקט אויף מארטין קרוי. קרוי קוקט אראפ אויפ׳ן דיל. פאר דריי לאנגע סעקונדעס זאגט קיינער קיין ווארט. דערנאך זאגט גראנט, „די פארזאמלונג איז נישט דער ארט פאר די דעטאלן. מיר וועלן זיי צושטעלן שריפטליך.“ און דער פארזיצער פארמאכט שנעל די פארזאמלונג. דאס איז

די ערגסטע דריי סעקונדעס אין דער געשיכטע פון מערסער גלאבאל, און די גאנצע שטאט האט עס געזען לייוו.

אינוועסטארטאג, דער זעלבער אוונט	
שערפרייז	אראפ 22%
באנק הלוואה	אפגעשטעלט
די דריי קונים׳ס אפיסעס	ליידיגע צימערן און מעילבאקסעס

ביים סוף פון טאג איז מערסער׳ס שערפרייז געפאלן 22%. גרעניט יוניאן באנק אנאנסירט אז זיי שטעלן אפ די הלוואה פון איין און א האלב ביליאן דאלאר „ביז ווייטערדיגער איבערקוק“. רעפארטערס לאגערן זיך ארויס פון דעם טורעם. און אין אוונט, דער רעפארטער וואס האט געשריבן „ווער האט טאקע געבויט קאמפאס?“ הייבט אן אנקלינגען יעדע אדרעס וואס ער קען געפינען פאר נארטגעיט, טרייפארט און קאלאוועי. ער געפינט מעילבאקסעס און ליידיגע אפיסעס.

גראנט שלאפט נישט יענע נאכט. ער רופט אן עליאט פרייס, וואס זאגט אים ער זאל גארנישט מער זאגן עפנטליך. ער רופט אן קייל, וואס ענטפערט נישט. און ער רופט אן מארטין קרוי, שטענדיג ווידער. קרוי ענטפערט אויך נישט. קרוי זיצט אין זיין קאר אויף א ליידיגן פארקינגפלאץ ביים הארבאר, האלטנדיג א ביזנעסקארטל וואס עמיצער האט אים איבערגעלאזט עטליכע חדשים צוריק. עס געהערט צו פאול ראמאס.

אקט פערצן: דער מארגן וואס די טירן האבן זיך געעפנט

מארטין קרוי זיצט אין זיין קאר ביז פארטאג. ער טראכט וועגן די לעצטע דריי יאר. ער טראכט וועגן דעם ערשטן מאל וואס גראנט האט אים געבעטן „רוקן אריבער עטליכע נומערן, נאר פאר איין קווארטאל". ער טראכט ווי איין קווארטאל איז געווארן צוועלף. און ער טראכט וועגן פאול ראמאס, דער שטילער אינוועסטיגאטאר וואס האט אים באזוכט אין אויגוסט מיט עטליכע העפליכע פראגעס און איבערגעלאזט זיין קארטל, זאגענדיג: „אויב דו ווילסט אמאל רעדן ערשטער."

ביי זיבן אין דער פרי רופט קרוי אן דעם נומער אויפן קארטל. ביי ניין זיצט ער אין א פשוטן אפיס אין דעם פעדעראלן בנין מיט זיין אייגענעם אדוואקאט און פאול ראמאס. ער רעדט עלף שעה. ער דערקלערט אלץ: די דריי קונים, דעם קרייז פון געלט, די פאלשע קאנטראקטן, די אינזל-באנק. און ער דערקלערט ווער האט דאס אלץ דיזיינט, און ווער האט געגעבן די ארדערס. גראנט מערסער.

וואס קרוי האט דערציילט די אינוועסטיגאטארס
די דריי קונים זענען פאלש
דאס געלט איז ארומגעגאנגען אין א קרייז
גראנט האט עס דיזיינט און געגעבן די ארדערס
גראנט האט געלויגנט צו דער באנק פאר א 400 מיליאן דאלאר פריוואטע הלוואה

קרוי דערציילט ראמאס אויך עפעס וואס אפילו די אינוועסטיגאטארס האבן נישט געוואוסט: די 400 מיליאן דאלאר פריוואטע הלוואה וואס גראנט האט גענומען פון גרעניט יוניאן באנק, געגעראנטירט מיט זיינע מערסער-אקציעס. גראנט האט געזאגט דער באנק אז די פירמעס פראפיטן זענען אמת. ער האט געוואוסט אז זיי זענען נישט. דאס אליין, זאגט ראמאס זיין טים, איז א ערנסטע פארברעך: זאגן ליגנס צו א באנק כדי צו באקומען א הלוואה.

ראמאס טים האט שוין חדשים לאנג געזאמלט באנק-רעקארדס, שטיל, פון דריי לענדער. איצט, מיט קרוי'ס אויסזאג, פאסט יעדער שטיקל צוזאם. נארטגעיט סאפליי, טרייפארט טרעידינג און קאלאוועי פארטנערס זענען געווען געהעריג, דורך א קייט פון ליידיגע פירמעס, צו א אדוואקאט-אפיס וואס האט געארבעט פאר גראנט מערסער. גראנט האט קאנטראלירט זיי אלע. דער ריכטער אונטערשרייבט די זוכונג-ווארענטס דעם זעלבן אוונט.

ביי זעקס אין דער פרי, צוויי טעג נאכן אינוועסטאר-טאג, קומט אן א שורה גרויע קארס פארן מערסער טורעם. פערציג פעדעראלע אגענטן אין פשוטע טונקעלע זשאקעטן גייען אריין אין לאבי, אנגעפירט פון פאול ראמאס. זיי האבן זוכונג-ווארענטס פאר דעם פערציגסטן-צווייטן שטאק, די פינאנץ אפטיילונג אויפן נײַנטן שטאק, און גראנט מערסער'ס היים. די זיכערהייט-גארדן טרעטן אפ.

אויפן פערציגסטן-צווייטן שטאק, געפינען זיי עליאט פרייס'ס יונגערן אדוואקאט וואס שטופט פאפירן אין א שרעדער. זיי האלטן אים אפ. אין גראנט'ס אפיס, געפינען זיי זיין קאמפיוטער, זיין פריוואטן טעלעפאן, און א פארשלאסענע שופלאד מיט פיילס וועגן די דריי קונים. אין קייל דארסי'ס

אפיס, געפינען זיי נאך עפעס: דעם באהאלטענעם טשארט פון פאלנדיגע נומערן, און א דראפט בריוו פון רעזיגנאציע.

גראנט איז נישט אין טורעם. אגענטן גייען צו זיין הויז אויפן בארג און געפינען עס ליידיג. זיין דרייווער זאגט זיי אז גראנט איז אוועק אין פיר אין דער פרי צום פריוואטן עראפארט אויסערהאלב שטאט, וואו א קליין פירמע-עראפלאן האט אים געווארט צו פליען אים צו א לאנד וואס האט קיין אפמאך נישט צו שיקן מענטשן צוריק. ראמאס טוט איין טעלעפאן רוף.

ביים פריוואטן עראפארט, לאזט מען נישט דעם עראפלאן אוועקפליען. עראפארט אפיצירן בעטן גראנט מערסער צוריקגיין אין קליינעם טערמינאל און ווארטן. פערציג מינוט שפעטער קומט אן פאול ראמאס. ער זאגט גראנט, שטיל און פשוט, אז ער איז אונטער ארעסט פאר פראד און פאר זאגן ליגנס צו א באנק. גראנט זאגט גארנישט. צום ערשטן מאל אין זיין לעבן, האט ער גארנישט צו פארקויפן.

דער ווערט פון מערסער גלאבאל	
ווען דניאל איז ארויסגעשטופט געווארן	12 ביליאן דאלאר
נאכן אינוועסטאר-טאג	בערך 6 ביליאן דאלאר
דער טאג נאכן ארעסט	אונטער 2 ביליאן דאלאר

די נייעס ברעכט אויס איידער דער סטאק מארקעט עפנט זיך. טריידינג אין מערסער גלאבאל אקציעס ווערט אפגעשטעלט פאר דעם גאנצן טאג. ווען טריידינג הייבט זיך צוריק אן דעם קומענדיגן מארגן, פאלט דער פרייז צוזאם. אין איין טאג, פארלירן די אקציעס 74 פראצענט פון זייער ווערט.

צוועלף ביליאָן דאָלאַר ווערט, אַ יאָר פריער, איז געוואָרן ווייניקער ווי צוויי ביליאָן.

ביי גרעניט יוניאָן באַנק רופט האַרלאַן וועב אָן אַ נויט-מיטינג. גראַנט׳ס פּריוואַטע הלוואה פון 400 מיליאָן דאָלאַר איז געווען געגעראַנטירט מיט זיינע מערסער-אַקציעס, און די אַקציעס זענען איצט ווערט כמעט גאָרנישט. דער באַנק נעמט זיי אַלע. אין איין מאָרגן, גראַנט מערסער, וואָס איז געווען ווערט מער ווי צוויי ביליאָן דאָלאַר אויף פּאַפּיר, האָט גאָרנישט, און איז דער באַנק שולדיג אַ סך מער.

קייל דאַרסי רעזיגנירט דעם זעלבן נאָכמיטאָג. ער זאָגט די רעפּאָרטערס אַרויסן פון זיין אַפּאַרטמענט אַז ער איז געווען „שאָקירט“ און „פאַררעטן“ און אַז ער האָט „קיינמאָל גאָרנישט געוואוסט“. די אינוועסטיגאַטאָרס ווייסן שוין אַנדערש. קייל האָט אונטערגעשריבן די פאַלשע קאָנטראַקטן פאַר נאָרטגעיט, טרייפּאָרט און קאַלאַוועי אַלס קאָפּ פון סעילס. ער האָט נישט דיזיינט דעם סכעם, אָבער ער האָט געוואוסט גענוג צו פרעגן, און ער האָט קיינמאָל נישט געפרעגט.

ביי וויטקאַם קוקט דניאל די נייעס אין צימער זיבן מיט ראַדזש, טאַמי און פּיטער. קיינער שרייט נישט פאַר פרייד. טאַמי רעדט ערשט. „איין און דרייסיג טויזנט מענטשן אַרבעטן ביי מערסער,“ זאָגט ער. „מיינע אַלטע דרייווערס. וואָס וועט מיט זיי געשען איצט?“ דניאל קניקט פּאַמעלעך מיטן קאָפּ. דאָס איז פּונקט די פראַגע וואָס ער האָט געטראַכט וועגן איר. „דאָס,“ זאָגט ער, „איז איצט אונזער אַרבעט.“

יענעם אָוונט באַקומט פעליקס דואַרטע אַ טעלעפאָנקאָל פון פּאָול ראַמאָס. „מר. דואַרטע“, זאָגט ראַמאָס, „איך האָב געוואָלט איר זאָלט דאָס הערן פון

מיר. אן אייך, וואלט מען קיינמאל נישט געפונען דאס גאנצע. איר האט דאס געטון פונקט ריכטיג, און דער געזעץ וועט אייך באשיצן.“ פעליקס זעצט זיך אראפ אויף דער פאדלאגע אין זיין קליינע דירה, און צום ערשטן מאל אין פילע וואכן, שלאפט ער דורך די גאנצע נאכט.

אקט פופצן: דער פאל פון מערסער גלאבאל

נאכ'ן ארעסט האבן די באנקען זיך גיך באוועגט. מערסער גלאבאל שולדיג מער ווי 3 ביליאן דאלאר, וואס זיי האבן אויסגעליען איבער די יארן כדי צו בויען ווערהאוזעס און קויפן טראקס. די באנקען האבן אויסגעליען דאס געלט ווייל זיי האבן געגלויבט אין די פראפיטן פון דער פירמע. איצט ווייסן זיי אז מער ווי 1 ביליאן דאלאר פון יענע פראפיטן האבן קיינמאל ניט עקזיסטירט. איינע נאכן אנדערן, פארלאנגען די באנקען צוריק זייער געלט.

מערסער גלאבאל דריי וואכן נאכ'ן ארעסט	
שולדן	מער ווי 3 ביליאן דאלאר
פאלשע פראפיטן געפונען	מער ווי 1 ביליאן דאלאר
פארלירט געלט יעדן טאג	
באנקען פארלאנגען צוריקצאלונג	

מערסער גלאבאל קען ניט באצאלן. אן גרינוועי, אן זייערע בעסטע דרייווערס און אינזשענירן, און אן זייערע פאלשע קונים, פארלירט די פירמע געלט יעדן איינציגן טאג. דריי וואכן נאכ'ן ארעסט, קומט די פארוואלטונג צוזאם אין אן נויט-זיצונג. די זעלבע זעקס אויסערליכע דירעקטארן וואס האבן געשטימט ארויסצוווארפן דניאל זיצן איצט ארום דעם אוואלן טיש, מיט גרויע פנימער. עס איז נאר איין געדאנק געבליבן אין צימער.

דער פארזיצער פון דער פארוואלטונג רופט אליין דניאל אן. ער איז דער זעלבער מענטש וואס האט געציילט די שטימען יענעם אקטאבער מארגן. „מר. בראנדט," זאגט ער, אין א קול וואס איז זייער אנדערש ווי פאר א יאר, „מיר האבן געמאכט א שרעקליכע טעות. די פארוואלטונג וויל אייך בעטן צוריקצוקומען און צו פירן מערסער גלאבאל. וועלכער טיטל איר ווילט. וועלכע סאלערי. ביטע. איר זענט דער איינציגער מענטש וואס קען עס ראטעווען."

דניאל טראכט ערנסט וועגן דעם אנגעבאט, ווייל 31,000 דזשאבס הענגען דערפון אפ. דערנאך ענטפערט ער ערליך. „איך קען ניט ראטעווען מערסער גלאבאל," זאגט ער. „קיינער קען ניט. זייערע שולדן זענען געבויט אויף נומערן וואס זענען קיינמאל ניט געווען אמת. אבער די טראקס זענען עכט. די ווערהאוזעס זענען עכט. די דרייווערס און אינזשענירן זענען עכט. יענע קען מען ראטעווען. נאר ניט אינעווייניג א פירמע וואס האט געליגן."

וואס באנקראט מיינט דא
א געריכט נעמט איבער די פירמע
א געריכט-מענעדזשער האלט די טראקס גייענדיג
די טיילן ווערן פארקויפט צו באצאלן די שולדן
שערהאלדערס באקומען גארנישט

צוויי וואכן שפעטער, גייט מערסער גלאבאל אריין פאר באנקראט-באשיצונג. דאס מיינט אז א באנקראט-געריכט נעמט איבער די פירמע. א מענעדזשער באשטימט דורכ'ן געריכט פירט עס טאג-טעגליך, האלט די טראקס גייענדיג און באצאלט די ארבעטער, בשעת דער געריכט

באשליסט ווי אזוי צו פארקויפן אירע טיילן כדי צוריקצוצאלן ווי פיל מעגליך צו די וועמען זי שולדיג. די שערהאלדערס, אריינגערעכנט דניאל, וועלן באקומען גארנישט.

דאס מיינט אז דניאלס 18%, וואס זענען אמאל ווערט געווען מער ווי 2 ביליאן דאלאר, זענען אוועק. רעפארטער פרעגן אים ווי אזוי עס פילט זיך צו פארלירן אזא פיל געלט. דניאל טראכט א רגע. „איך האב עס ניט פארלוירן פאריגע וואך," זאגט ער. „איך האב עס פארלוירן דעם טאג וואס די פירמע האט אנגעהויבן זאגן ליגנס. איך האב דאס נאר נאכניט געוואוסט. וואס איך האב נאך אלץ איז וואס איך האב שטענדיג געהאט: מיין ארבעט, מייןווארט, און מיינע פריינד."

דער באנקראט-געריכט מאכט אן אויקציאן פאר מערסערס טיילן באקאנט. ווער עס גיט אן דעם בעסטן פרייז, און דעם בעסטן פלאן פאר די ארבעטער און קונים, וועט געווינען. עטליכע גרויסע פירמעס זענען אינטערעסירט, אריינגערעכנט איין ריזיגע אויסלענדישע פירמע. יענע פירמע פלאנירט צו קויפן נאר די בעסטע ווערהאוזעס, צוצומאכן די איבעריגע, און ארויסצווארבעטן 20,000 ארבעטער. טאמי גאלווין הערט דאס און ווערט בלאס.

לעאנארד וויטקאם רופט א מיטינג ביים אלטן דעפא: דניאל, פיטער, ראדזש, טאמי און גרעהעם טארן. „אויב מיר קויפן מערסער," זאגט לעאנארד, „ווערן מיר דריי מאל גרעסער איבער נאכט. דאס איז דער גרעסטער ריזיקע וואס מיין פאמיליע האט יעמאלס גענומען. אבער אויב מיר טוען עס ניט, פארלירן 20,000 מענטשן זייערע דזשאבס." ער קוקט

ארום דעם טיש. „דניאל, קענען מיר עס פירן?“ דניאל ניקט מיטן קאפ. „מיט די מענטשן, יא.“

וויטקאם׳ס פלאן פאר מערסער
קויפן אלע טראקס און אלע 140 ווערהאוזעס
האלטן יעדן דרייווער און ווערהאוז ארבעטער
ערלעך אויסליין געלט פון דריי באנקען
צומאכן נאר די אפיסעס פון די פאלשע קונים

דער פלאן איז פארזיכטיג. וויטקאם וועט ערלעך אויסליין געלט, פון דריי באנקען, ווייזנדיג יעדע עכטע נומער. עס וועט קויפן אלע מערסערס טראקס, אלע 140 ווערהאוזעס, און דעם קאמפאס סיסטעם. עס וועט האלטן יעדן דרייווער און יעדן ווערהאוז ארבעטער. עס וועט צומאכן נאר די אפיסעס וואס האבן גארנישט געטון אחוץ באדינען די דריי פאלשע קונים, און אנבאטן יענע ארבעטער דזשאבס אנדערש וואו.

דער אויקציאן	
אויסלענדישע פירמע	2.1 ביליאן דאלאר, 20,000 דזשאבס אוועקגענומען
וויטקאם	2.0 ביליאן דאלאר, קיין דזשאבס ניט אוועקגענומען
דער געריכט וועלט אויס	וויטקאם

דער אויקציאן פאסירט אין דעם באנקראט-געריכט אין פעברואר. די אויסלענדישע פירמע גיט אן 2.1 ביליאן דאלאר, מיט 20,000

דזשאב-שנייטונגען. וויטקאם גיט אן 2 ביליאן דאלאר, מיט קיין דזשאב-שנייטונגען בכלל, און א פולן פלאן צוריקצוברענגען גרינוועי און די אנדערע קונים צו א ארבעטנדיגע סיסטעם. דער געריכט-באשטימטער מענעדזשער זאגט דעם ריכטער וועלכן אנגעבאט ער רעקאמענדירט.

דער ריכטער שטימט מיט דעם מענעדזשער. א ביסל נידעריגערער פרייז, זאגט ער, איז ווערט פיל מער אויב עס האלט די טראקס גייענדיג, די קונים באדינט, און 31,000 פאמיליעס געגעסן. דער ריכטער באשליסט פאר וויטקאם פרייט. דרויסן פונעם געריכט, נעמט טאמי גאלווין קיינעם ניט אין ארעם, ווייל ער איז ניט אזא מין מענטש, אבער ער לאזט ארויס א געשריי וואס קלינגט איבער דעם פלאץ.

אין דעם ערשטן טאג נאכן פארקויף, גייט דניאל צוריק אריין אין מערסער טורעם צום ערשטן מאל אין 16 חדשים. דער זעלבער עלטערער זיכערהייט-וועכטער וואס האט אים געהאלפן פאקן איז ביים פראנט-טיש. ער שטייט אויף. „שיין איר זענט צוריק, מר. בראנדט,“ זאגט ער, און זיין קול ציטערט א ביסל. דניאל שמייכלט. „א דאנק, פרענק. איך גלייב איר האט מיין אקסעס-קארד ערגעץ.“

זיין ערשטער באפעל, אלס דער נייער קאפ פון דער פאראייניגטע פירמע, איז פשוט. יעדער דרייווער וועמענ׳ס באצאלונג איז פארמינערט געווארן דורך קייל דארסי, באקומט צוריק זיין אלטע באצאלונג. יעדער דעצעמבער־באנוס וואס גראנט האט אפגעזאגט, ווערט באצאלט, אין גאנצן. און יעדער אינזשעניר וואס איז געבליבן געטריי צו קאמפאס דורכן שווערן יאר, ווערט אנגעבאטן א פלאץ אין צימער זיבן, צו ברענגען קאמפאס און וועיפוינט צוזאמען אין איין ערליכן סיסטעם.

אקט זעכצן: דער אורטייל און דער נייער נאמען

דער קעיס קעגן גראנט מערסער הייבט זיך אן אין הארבסט, כמעט צוויי יאר נאכן ליכטיגסטן נאכט. עס ציט זיך פינף וואכן. די רעגירונג׳ס אדוואקאטן ווייזן דער זשורי אלעס: די דריי פאלשע קונים, דעם קרייז פון געלט, די אינזל-באנק, די 400 מיליאן דאלאר פערזענליכע הלוואה, די ליגנס צום באנק. מארטין קרוי זאגט אויס דריי טעג. קייל דארסי זאגט אויס איין טאג.

פעליקס דוארטע זאגט אויך אויס. אין אנהייב איז ער נערוועז. זיין קול ציטערט. אבער ווען גראנט׳ס נייער אדוואקאט פרובירט אים צומישן, ענטפערט פעליקס יעדע פראגע מיט דער זעלבער געדולדיגער אכטונג וואס ער האט גענוצט צו טשעקן זיינע צוויי ליסטעס. „דאס געלט איז ארויסגעגאנגען,“ זאגט ער. „און דאס זעלבע געלט איז צוריקגעקומען. איך האב עס נאר געציילט.“ עטליכע פון די זשורי-מענטשן טוען א ניק מיטן קאפ.

דניאל ווערט גערופן ווי א עדות נאר איין מאל, וועגן דער באארד-מיטינג וואו ער האט ערשט געפרעגט וועגן די דריי קונים. ער דערציילט עס פשוט, אן צארן. ווען גראנט׳ס אדוואקאט פרעגט צי ער האסט זיין אלטן שותף, נעמט זיך דניאל א רגע איידער ער ענטפערט. „ניין,“ זאגט ער. „עס טוט מיר באנג פאר אים. ער איז געווען דער בעסטער סעילסמאן וואס איך האב געקענט. ער האט פשוט אנגעהויבן פארקויפן זאכן וואס זענען ניט געווען דא.“

דער אורטייל	
גראנט מערסער	שולדיג אויף אלע 11 פונקטן
גראנט מערסער	14 יאר אין תפיסה
מארטין קרוי	4 יאר, פאר'ן מודה זיין און העלפן
קייל דארסי	פארבאטן אנפירן קיין עפנטליכע פירמע

די זשורי נעמט זיך צוויי טעג. אויף א גרוי דאנערשטאג פרימארגן, קומען זיי צוריק. גראנט מערסער ווערט געפונען שולדיג אויף אלע עלף פונקטן: פראד קעגן זיינע אקציע-האלטערס, פראד קעגן די בענק, און ליגנען כדי צו באקומען זיין פריוואטע הלוואה. א חודש שפעטער ווערט ער פאראורטיילט צו פערצן יאר אין פעדעראלן תפיסה-הויז. מארטין קרוי, וועלכער האט מודה געווען און געהאלפן די אנטערזוכער, באקומט פיר יאר.

קייל דארסי ווערט ניט געשיקט אין תפיסה, ווייל ער האט ניט געדיזיינט דעם פלאן און ער האט געהאלפן די אנטערזוכער. אבער ער באקומט א שווערע פיין און ווערט פארבאטן אויף אייביג אנפירן קיין פירמע וועמענס אקציעס ווערן פארקויפט צום עולם. דאס לעצטע וואס מען הערט פון אים אין ברוקפארט, איז אז ער פארקויפט געניצטע קארס אין א אנדער שטאט, און ער דערציילט קונים אז ער האט אמאל אנגעפירט די גרעסטע דעליווערי-פירמע אין לאנד.

נאכן אורטייל, ווען די וועכטער פירן אים ארויס, בלייבט גראנט שטיין א רגע לעבן דניאל. „איך האב געבויט יענע פירמע, דעני," זאגט ער שטיל. „דו ווייסט אז איך האב." דניאל קוקט אויף אים אן צארן. „ניין, גראנט,"

זאגט ער. „מיר האבן עס געבויט. דו האסט עס פארקויפט. און דערנאך האסטו עס פארקויפט צוויי מאל, איין מאל צו די קונים און איין מאל צו די בענק. די צווייטע מאל, איז גארנישט געווען אין דער קעסטל.“

עטליכע וואכן שפעטער באקומט די פאראייניגטע פירמע איר נייעם נאמען. לעאנארד באשטייט דערויף, קעגן דניאל'ס פראטעסטן. עס הייסט וויטקאם בראנדט. לעאנארד ווערט דער טשערמאן און גייט אהיים יעדן טאג אום פיר אזייגער קאכן וועטשערע. דניאל ווערט דער הויפטדירעקטאר. פיטער פירט אן יעדער ווערהאוז אין דער פירמע. ראדזש פירט אלע אינזשענירן. טאמי פירט אלע דרייווערס.

וויטקאם בראנדט היינט	
אנטייל פון אלע פעקלעך	46%
טראקס	8,900
ווערהאוזעס	196
ארבעטער	40,000
ליידיגע מייל	7 פון יעדע 100

וויטקאם בראנדט פירט איצט 46 פון יעדע 100 פעקלעך אין דער מדינה. עס האט 8,900 טראקס, 196 ווערהאוזעס און 40,000 ארבעטער. און זייערע טראקס פארן ליידיג נאר זיבן מייל פון יעדע הונדערט, די בעסטע נומער אין לאנד. גרינוועי מארקעטס און אלע פון מערסער'ס אלטע ערליכע קונים זענען צוריק, און די דרייווערס קומען אהיים צייטיג פאר וועטשערע.

דניאל באקומט 20 פראצענט פון די אקציעס פון וויטקאם בראנדט, פונקט ווי לעאנארד האט צוגעזאגט דעם ערשטן פרימארגן איבער אייער. עס איז ווערט פיל מער ווי זיינע אלטע מערסער-אקציעס זענען ערליך אמאל געווען ווערט. אבער דאס ערשטע וואס ער טוט מיט זיין געלט, איבעראשט יעדן איינעם. ער קויפט צוריק א קליין הויז אויף פעל סטריט אין אלדער פאלס. עס איז זיין טאטנ׳ס הויז, וועלכע דזשאזעף האט שטילערהייט פאר יארן פארמארגעדזשט כדי צאלן פאר זיינע אייגענע מעדיצינישע רעכענונגען, אן אים אמאל דערציילן זיין זון.

דניאל גייט אריין אין קיך און לייגט אן ענוועלאפ אויפן פערעקיגן האלצערנעם טיש, דער זעלבער טיש וואו זיין טאטע האט אמאל אוועקגעלייגט 40,000 דאלאר. דערין ליגט דער דיד פון הויז, פריי פון אלע חובות, און א טשעק אויף 40,000 דאלאר. דזשאזעף קוקט דערויף א לאנגע צייט. „איך האב דיר געזאגט נישט צו צוזאגן מיר געלט," זאגט ער, זיין קול פארדיקט.

„איך האב עס נישט צוגעזאגט," זאגט דניאל, שמייכלענדיג. „איך האב צוגעזאגט ערליכע ארבעט. דאס איז נאר וואס ערליכע ארבעט באצאלט, נאך א ווײַלע." זיין טאטע לאכט, ווישט אפ זיינע אויגן, און שטעלט אויפן קעסל. יענעם אוונט גייען זיי אראפ צום טייך צוזאמען. דאס וואסער איז רואיג. די ביימער זענען גאלדן. דזשאזעףווארפט ארויס זיין פישליין, און פאר א לאנגע צייט, קיינער פון זיי ברויכט נישט זאגן קיין ווארט.

אין די אפיסעס פון וויטקאם בראנדט, הענגט איצט דזשאזעף בראנדט׳ס אלטער האלצערנער ליניאל אין א פשוטן ראם אויף דניאל׳ס אפיס וואנט, אין דעם אלטן מערסער טורעם. אונטער דעם, אין קליינע אותיות, שטייט

איין שורה. יעדער נייער מענעדזשער וואס קומט אין דער פירמע, ווערט געבראכט דאס צו לייענען זיין ערשטן טאג. עס שטייט: ציילט צוויי מאל. זאגט צו איין מאל. און פארקויפט קיינמאל נישט וואס איז נישטא.

ערקלערט: די צוויי פירמעס און זייער געלט

איצט וואס די מעשה איז דערציילט געווארן, לאמיר פארלאנגזאמען און קוקן געני אויף דעם געלט, ווייל אין דער מעשה זענען די נומערן דער באהאלטענער מאטאר הינטער אלץ. מיר הייבן אן מיט די צוויי פירמעס, מערסער גלאבאל און וויטקאם פרייט: ווי אזוי א שיקונג-פירמע פארדינט איר געלט, וואו דאס געלט גייט, און פארוואס איין קליינע נומער, ליידיגע מיילן, האט באשטימט ווער עס וועט געווינען.

ווי א שיקונג-פירמע פארדינט געלט
קונים באצאלן פאר יעדן געטראגענעם פעקל
די פירמע באצאלט דרייווערס, פיואל, טראקס, ווערהאוזעס
וואס בלייבט איבער איז פראפיט

א שיקונג-פירמע פארדינט געלט אויף א פשוטן אופן. א קונה, למשל א גראסערי-קייט, באצאלט פאר יעדן פעקל אדער יעדן טראק-לאוד וואס ווערט געטראגן פון איין ארט צום צווייטן. פון דעם געלט באצאלט די פירמע פאר אירע דרייווערס, איר פיואל, אירע טראקס, אירע ווערהאוזעס און אירע אפיסעס. וואס בלייבט איבער איז פראפיט. וויפיל בעסער די פירמע פלאנירט אירע רוטעס, אלס ווייניגער גיט זי אויס, און אלס מער בלייבט איר איבער.

די גרעסטע פארפאלסטע זאך אין דעם געשעפט איז די לײדיגע מײל: א טראק וואס פארט מיט גארנישט אינעווייניג, בדרך כלל אויפן וועג צוריק פון א ליפערונג. דער דרייווער ווערט באצאלט, דער פיואל ווערט פארברענט, דער טראק ווערט אפגעניצט, און קיינער באצאלט נישט פאר יענע פארט. איידער קאמפאס, איז א דריטל פון אלע טראק-מיילן אין לאנד געווען ליידיג. דניאלס גאנצע קאריערע איז געווען א מלחמה קעגן דער ליידיגער מייל.

ליידיגע מיילן: פון יעדע 100 געפארענע מיילן	
דאס לאנד בכלל	33
מערסער אונטער דניאל	9
וויטקאם איידער דניאל	25
וויטקאם מיט וועיפוינט, ערשטע וואכן	11
וויטקאם בראנדט בסוף	7

דא זענען די נומערן פון ליידיגע מיילן איבער אונזער מעשה. אין לאנד בכלל, בערך 33 פון יעדע הונדערט. ביי מערסער אונטער דניאל, 9. ביי וויטקאם איידער דניאל, 25. ביי וויטקאם מיט וועיפוינט אין די ערשטע צען וואכן, 11. און ביי וויטקאם בראנדט בסוף דער מעשה, נאר 7, דאס בעסטע אין לאנד.

מערסער גלאבאל: איין יאר, ווי רעפארטעט און ווי אמת	
געלט וואס איז אריינגעקומען	4.2 ביליאן דאלאר
פראפיט וואס מערסער האט רעפארטעט	520 מיליאן דאלאר
פאלשער טייל פון דעם פראפיט	340 מיליאן דאלאר
אמתער פראפיט	בערך 180 מיליאן דאלאר

איצט מערסער גלאבאל אויפן ערשטן טאג פון אונזער מעשה. זי האט אריינגעברענגט בערך 4.2 ביליאן דאלאר א יאר. אין אירע אפיציעלע רעפארטן האט זי געזאגט אז איר פראפיט איז בערך 520 מיליאן דאלאר א יאר. אבער ווי מיר ווייסן איצט, זענען בערך 340 מיליאן פון דעם פראפיט געווען פאלש. מערסערס אמתער פראפיט איז געווען נאר בערך 180 מיליאן.

פארוואס איז דאס אזוי וויכטיג? ווייל דער אקציעס-מארק שאצט א פירמע לויט איר פראפיט. אויב אינוועסטארן גלייבן אז א פירמע פארדינט 520 מיליאן דאלאר א יאר און וואקסט שנעל, קענען זיי צאלן 12 ביליאן דאלאר דערפאר. אויב זיי וואלטן געוואוסט אז זי פארדינט טאקע נאר 180 מיליאן, וואלטן זיי געצאלט פיל ווייניגער. דער פאלשער פראפיט האט געהאלטן אויבן דעם מערסטן טייל פון מערסערס ווערט.

וויטקאם פרייט: איין יאר, אינעם אנהייב	
געלט וואס איז אריינגעקומען	1.3 ביליאן דאלאר
אמתער פראפיט	בערך 65 מיליאן דאלאר
פראפיט פון יעדע 100 דאלאר	5 דאלאר
חוב	זייער ווייניג

איצט וויטקאם פרייט אויפן ערשטן טאג פון דער מעשה. זי האט אריינגעברענגט בערך 1.3 ביליאן דאלאר א יאר, און פארדינט א אמתן פראפיט פון בערך 65 מיליאן. דאס איז א קליינער פראפיט, נאר 5 דאלאר פון יעדע הונדערט, ווייל אירע אלטע קאמפיוטערס האבן אזוי פיל פארפאלסטעט. אבער יעדער דאלאר דערפון איז געווען אמת, און זי האט געהאט זייער ווייניג חוב.

וויטקאם פרייט: איין יאר נאכדעם וואס דניאל האט זיך צוגעגעבן	
געלט וואס איז אריינגעקומען	פון 1.3 צו 2.1 ביליאן דאלאר
פראפיט	פון 65 צו בערך 170 מיליאן דאלאר
נייע טראקס געקויפט	600
נייע ווערהאוזעס	8

וועיפוינט האט געביטן וויטקאם'ס נומערן שנעל. ווייניגער ליידיגע מיילן האט באדייט ווייניגער פיואל און ווייניגער פארפאלסטע דרייווער-שעות. בעסערע פלאנירונג האט באדייט ווייניגער שפעטע ליפערונגען און ווייניגער רעפאנדס. אין משך פון איין יאר איז וויטקאם'ס אריינקומענדיגע געלט געוואקסן פון 1.3 ביליאן צו 2.1 ביליאן דאלאר, אזוי ווי נייע קונים זענען

אנגעקומען, און איר פראפיט האט זיך בערך פארדרייפאכט, צו בערך 170 מיליאן.

דער 90-טעגיגער וועט	
ריזיקא אויב וויטקאם וואלט דורכפאלן	בערך 2 מיליאן דאלאר
פרייז אויב זי וואלט געווינען	בערך 340 מיליאן דאלאר א יאר
גרינוועיס פארדארבענע עסנוואארג אונטער מערסער	11 מיליאן דאלאר

איצט דער גרינוועי-טעסט. וויטקאם האט ריסקירט בערך 2 מיליאן דאלאר מיט דער צוזאג צו ארבעטן 90 טעג אומזיסט אויב זי וואלט דורכפאלן. אויב זי וואלט געווינען, וואלט גרינוועי געבראכט בערך 340 מיליאן דאלאר געשעפט א יאר, אלס א אמתער, ערליכער קונה. עס איז א מערקווירדיגע זאך אז דאס איז כמעט פונקט דאס זעלבע ווי דאס פאלשע געלט פון די דריי שווינדל-קונים ביי מערסער.

איין דרייווער, איין וואך	
מערסער אונטער דניאל	בערך 1,200 דאלאר
מערסער אונטער קייל	בערך 900 דאלאר, לענגערע שעות
וויטקאם	בערך 1,250 דאלאר, פיואל באצאלט, פיינע שעות

ווייטער, דאס געלט פאר די דרייווערס. אונטער קייל איז א מערסער דרייווער באצאלט געווארן פארן פעקל, זיין פרייז פארן פעקל איז פארשניטן געווארן מיט 10 פראצענט, און ער האט באצאלט פאר זיין

אייגענעם פיואל. א טיפישער דרייווערס אריינברענגענדע געלט איז געפאלן פון בערך 1,200 דאלאר א וואך צו בערך 900, בעת ער האט געארבעט לענגערע שעות. ביי וויטקאם איז דער זעלבער דרייווער באצאלט געווארן בערך 1,250, לויט שעה, מיטן פיואל באצאלט.

דניאלס אייגענע אקציעס	
מערסער, אין אנהייב	18%, בערך 2.2 ביליאן דאלאר אויף פאפיר
מערסער, בסוף	ווערט גארנישט
וויטקאם בראנדט, בסוף	20%, אמתע ווערט

צום סוף, דניאלס אייגענע געלט, וואס איז דורכגעגאנגען א מאדנעם וועג. אין אנהייב איז זיינע 18 פראצענט פון מערסער ווערט געווען בערך 2.2 ביליאן דאלאר אויף פאפיר. בסוף איז עס ווערט געווען גארנישט. אבער זיינע 20 פראצענט פון וויטקאם בראנדט, א פירמע געבויט אויף אמתע פראפיטן, האט געענדיגט ווערט מער ווי זיינע מערסער-אקציעס זענען אמאל ערליך ווערט געווען.

די לעקציע פון די טאבעלעס איז פשוט. מערסער האט אויסגעזען ריזיג, אבער א גרויסער טייל פון איר גרויסקייט איז געווען לופט. וויטקאם האט אויסגעזען קליין, אבער אלץ אין איר איז געווען פעסט. ווען דער שטורעם איז געקומען, איז די לופט אוועקגעבלאזן געווארן, און די פעסטע פירמע איז נאך געשטאנען. דאס איז די געלט-מעשה הינטער אונזער גאנצן פילם.

ערקלערט: דניאל און לעאנארד׳ס פלאן, שריט נאך שריט

איצט לאמיר קוקן אויפן פלאן וואס דניאל און לעאנארד האבן נאכגעגאנגען. עס איז וויכטיג צו פארשטיין אז זיי האבן קיינמאל נישט פרובירט צו חרוב מאכן מערסער גלאבאל. זייער פלאן איז געווען צו בויען א בעסערע, ערליכע פירמע, און לאזן קונים, ארבעטער און דער אמת ארויספירן. יעדער שריט איז געווען לעגאל. אט דא איז עס, שריט נאך שריט.

שריט 1: אנהייבן ריין
צוריקגעבן אלץ צו מערסער
אן אויסווייניגער אדוואקאט רעקארדירט יעדן טאג
יעדער נייער אינזשעניר באווייזט אז ער האט נישט גענומען קיין זאך

שריט איינס: אנהייבן ריין. דניאל האט נישט גענומען קיין זאך פון מערסער. ער האט צוריקגעגעבן זיין לעפטאפ, טעלעפאן און אריינגאנג-קארטל, און געהאט דעם וועכטער עס אויפשרייבן. ער האט אנגעשטעלט אן אויסווייניגן אדוואקאט, האווארד לייל, צו רעקארדירן יעדן ארבעטס-טאג אין צימער זיבן און פארזיגלען די רעקארדס. יעדער אינזשעניר וואס איז שפעטער צוגעקומען האט באוויזן אז ער האט נישט גענומען קיין זאך. דער

שריט האט געקאסט ווייניג, און ער האט געוואונען דעם גערירכט-פאל נאך איידער עס איז אפילו איינגעגעבן געווארן.

שריט 2: לערנען פון די דרייווערס
פארן אין די טראקס צוערשט
לאזן יעדן דרייווער רעפארטירן פראבלעמען
דער סיסטעם לערנט פון זיי אלע

שריט צוויי: לערנען פון די דרייווערס. איידער ער האט געשריבן קיין קאד, איז דניאל געפארן אין די טראקס פאר צוויי וואכן. דערנאך האט ער געבויעט וועיפוינט צו צוהערן צו די דרייווערס יעדן אוונט. דאס האט געגעבן וויטקאם עפעס וואס מערסער האט נישט געהאט: די וויסנשאפט פון טויזנטער מענטשן וואס האבן געקענט יעדע וועג, יעדע בריק און יעדן לאדן-דאק.

שריט 3: זיין גרייט
אנשטעלן עקסטרע ווינטער-דרייווערס
פלאנירן רוטן ארום אייז און שניי
האלטן הבטחות ווען אנדערע פאלן דורך

שריט דריי: זיין גרייט ווען דער קאנקורענט שטרויכלט. דניאל האט נישט געדארפט אטאקירן מערסער. ער האט געוואוסט אז קייל'ס ענדערונגען וועלן ברעכן קאמפאס, פרי צי שפעט. אזוי האט ער זיכער געמאכט אז וויטקאם איז גרייט פארן ווינטער: עקסטרע דרייווערס, פארזיכטיגע רוטן,

און טראקס געשיקט ארום די אייזיגע בערג. ווען מערסער איז צוזאמענגעפאלן אין דעצעמבער, איז וויטקאם געשטאנען גרייט.

שריט 4: באווייזן עס מיט איין קונה
נעמען די שווערסטע 50 סטאורס צוערשט
קיין באצאלונג נישט איבער וויטקאם פעלט
לאזן הצלחה רעדן פאר זיך אליין

שריט פיר: באווייזן עס מיט איין קונה. ווען ארטור בעל איז געקומען, האט דניאל נישט גענומען אלע דרייהונדערט סטאורס. ער האט אנגעבאטן א טעסט מיט די שווערסטע פופציג, און האט צוגעזאגט אז גרינוועי וועט נישט באצאלן גארנישט איבער וויטקאם פעלט. דאס האט אוועקגענומען יעדער ריזיקע פאר ארטור, און פארוואנדלט איין הצלחה אין א געשיכטע וואס די גאנצע אינדוסטריע האט געהערט.

שריט 5: באהאנדלען מענטשן גערעכט
קיינמאל נישט יאגן נאך א קאנקורענט'ס ארבעטער
אנבאטן גערעכטע באצאלונג אפן פאר יעדן
די בעסטע מענטשן קלייבן זיך אליין אויס

שריט פינף: באהאנדלען מענטשן גערעכט. וויטקאם האט קיינמאל נישט אנגערופן מערסער'ס דרייווערס אדער אינזשענירן, און קיינמאל נישט גענוצט מערסער'ס רשימות. עס האט פשוט אנגעבאטן גערעכטע באצאלונג, גערעכטע שעהן און רעספעקט, אפן, פאר יעדן איינעם. די בעסטע מענטשן

זענען געקומען פון זיך אליין. דאס איז דער חילוק צווישן גנבענען ארבעטער און פארדינען זיי.

שריט 6: לאזן די ריכטיגע מענטשן באהאנדלען עס
קיינמאל נישט אנרירן א קאנקורענט'ס דאקומענטן
שיקן דעם עדות צו די אויספארשער
פרעגן שאלות אפן, ווי דאס געזעץ דערלויבט

שריט זעקס: לאזן די ריכטיגע מענטשן באהאנדלען אומרעכטיגקייטן. ווען פעליקס איז געקומען מיט באווייזן פון באטרוג, האט דניאל אפגעזאגט צו קוקן אויף די פאפירן. ער האט געשיקט פעליקס צו זיין אייגענעם אדוואקאט און צו די רעגירונג'ס אויספארשער. ביים אינוועסטאר-טאג, האט דניאל נאר געפרעגט דריי שאלות אין עפנטליכקייט, ווי א אקציאנער, וואס דאס געזעץ דערלויבט. ער האט קיינמאל קיינעם נישט באשולדיגט. ער האט געלאזט די פאקטן און די אויספארשער טון דעם רעשט.

שריט 7: ראטעווען וואס איז עכט
קויפן די טראקס און ווערהאוזעס פאר א גערעכטן פרייז
האלטן יעדן דרייווער און ארבעטער
אומקערן די באצאלונג וואס איז אראפגעשניטן געווארן

שריט זיבן: ראטעווען וואס איז עכט. ווען מערסער איז געפאלן, האט וויטקאם נישט געפראוועט. עס האט אנגעבאטן א גערעכטן פרייז פאר די טראקס און ווערהאוזעס, האט געבארגט ערליך, און האט צוגעזאגט צו האלטן יעדן דרייווער און ארבעטער. עס האט געוואונען דעם אויקציאן

נישט מיטן העכסטן פרייז, נאר מיטן בעסטן פלאן. דערנאך האט דניאל אומגעקערט די באצאלונג וואס קייל האט אראפגעשניטן.

צוויי וועגן צו קאנקורירן	
גראנט	ליגנס, שוחד, דראונגען, געריכט-פאלן
דניאל און לעאנארד	בעסערער סערוויס, גערעכטע באצאלונג, ערלעכקייט
ווער האט געוואונען	דניאל און לעאנארד

באמערקט וואס פעלט אין דעם פלאן. עס איז נישטא קיין שפיאנאזש. קיין שוחד. קיין געגנבעטער סוד. קיין ליגן. גראנט האט פרובירט אלע די זאכן: ער האט געשפיאנירט, ער האט אנגעבאטן שוחד, און ער האט געלויגן. דניאל און לעאנארד האבן קיינע פון זיי נישט געטון, און פארט אלץ געוואונען. דאס איז דער ריכטיגער פונקט פון דעם פלאן: ערלעכקייט איז נישט געווען קיין נאכטייל. עס איז געווען די וואפן.

ערקלערט: גראַנט׳ס אַפּגענאַר

איצט לאָמיר זיך גוט אַריינקוקן אין דעם פאַרשטעקטן אַפּגענאַר וואָס האָט אַראָפּגעבראַכט מערסער גלאָבאַל. עס קלינגט קאָמפּליצירט, אָבער אין תוכו איז דאָס אַ פּשוט׳ע טריק, אַזוי אַלט ווי געלט אַליין: מאַכן אויסזען אַז מען פאַרדינט געלט וואָס מען פאַרדינט נישט טאַקע. אָט דאָ איז פּונקט ווי גראַנט מערסער און מאַרטין קרוי האָבן דאָס געטון.

די דריי שווינדל-קונים	
נעמען און באַנק-אַקאַונטס	יאָ
ווערהאַוזעס, סחורה, ריכטיגע ביזנעס	גאָרנישט
געהיימער אייגנטימער	גראַנט מערסער

ערשטנס, גראַנט האָט באַשאַפן דריי פירמעס אויף פּאַפּיר: נאָרטגעיט סאַפּליי, טרייפּאָרט טרעידינג און קאַלאַוועי פּאַרטנערס. זיי האָבן געהאַט נעמען, באַנק-אַקאַונטס און מעילבאָקסעס, אָבער קיין ווערהאַוזעס נישט, קיין סחורה נישט, און קיין ריכטיגע ביזנעס נישט. זיי זענען געווען אין אייגנטום דורך אַ קייט פון אַנדערע פּאַפּיר-פירמעס, אַנקומענדיג ביז אַן אַדוואָקאַט׳ס אָפיס וואָס האָט געאַרבעט פאַר גראַנט. אויף דער אויבערפלאַך האָט קיינער נישט געקענט זען אַז גראַנט קאָנטראָלירט זיי.

צווייטנס, מערסער האָט אויסגעצאָלט געלט צו דריי אַנדערע פּאַפּיר-פירמעס, אויך געהיים קאָנטראָלירט דורך גראַנט, פאַר

„ברענוואריע-סערוויסעס“ און „קאנסולטינג“. אין מערסער'ס ביכער האט קרוי נישט געצייכנט די צאלונגען ווי נארמאלע הוצאות. ער האט זיי גערופן לאנג-טערמין אינוועסטמענטס, וואס רעדוצירן נישט דעם פראפיט פון יאר. אזוי איז דאס געלט ארויס פון מערסער, אבער דער פראפיט איז נישט אראפגעגאנגען.

דער קרייז פון געלט
1. מערסער צאלט ארויס, געצייכנט ווי אן אינוועסטמענט
2. דאס געלט רייזט דורך אן אינדזל-באנק
3. עס קומט צוריק פון די שווינדל-קונים
4. עס ווערט געצייכנט ווי פראפיט

דריטנס, די פאפיר-פירמעס האבן איבערגעשיקט דאס זעלבע געלט דורך דעם קליינעם אינדזל-באנק און צוריק צו נארטגעיט, טרייפארט און קאלאוועי. די דריי האבן עס דאן צוריקגעצאלט צו מערסער ווי „דיליווערי-פיס“. און דאס מאל האט קרוי עס געצייכנט ווי פארדינטע געלט. אזוי זענען די זעלבע דאלארן ארויס ווי אן אינוועסטמענט און צוריקגעקומען ווי פראפיט. דאס געלט איז ארומגעגאנגען אין א קרייז, און דער פראפיט איז געוואקסן פון גארנישט.

די גרויסקייט פון דעם אפגענאר	
לעצטע יאר	ארום 340 מיליאן דאלאר
איבער דריי יאר	מער ווי 1 ביליאן דאלאר
ריכטיגער יערליכער פראפיט	ארום 180 מיליאן דאלאר
רעפארטירטער יערליכער פראפיט	ארום 520 מיליאן דאלאר

ווי גרויס איז עס געווען? אין דעם לעצטן פולן יאר פאר דעם צוזאמענפאל, זענען ארום 340 מיליאן דאלאר געגאנגען אין קרייז. איבער דריי יאר האט עס זיך צוזאמגענומען צו מער ווי 1 ביליאן דאלאר פראפיט וואס האט קיינמאל נישט עקזיסטירט. אן דעם, איז מערסער'ס ריכטיגער פראפיט געווען ארום 180 מיליאן א יאר, נישט 520.

פארוואס גראנט האט עס געטון	
גאווה	צו אויסזען ווי א געניוס
די פירמע-הלוואה	1.5 ביליאן דאלאר
זיין פריוואטע הלוואה	400 מיליאן דאלאר, גאראנטירט דורך זיינע אקציעס

פארוואס האט גראנט דאס געטון? דריי סיבות. ערשטנס, גאווה: ער האט געוואלט אז מערסער זאל אויסזען ווי די שנעלסטע וואקסנדע פירמע אין לאנד, מיט זיין פנים אויף יעדע מאגאזין. צווייטנס, די באנק-הלוואה: כדי צו באקומען א הלוואה פון 1.5 ביליאן דאלאר, האט ער געדארפט שטארקע פראפיטן. דריטנס, און דאס וויכטיגסטע, זיין אייגענע פריוואטע

הלוואה פון 400 מיליאן דאלאר, גאראנטירט דורך זיינע אקציעס. אויב דער אקציע-פרייז וואלט געפאלן, וואלט ער אלץ פארלוירן.

פארוואס האט דניאל געדארפט גיין? ווייל דניאל איז געווען דער איינציגער מענטש וואס האט געוואוסט וואו יעדער טראק גייט. ווען ער האט געזען דריי ריזיגע קונים אן קיין דיליווערי, האט ער געפרעגט די געפערלעכסטע פראגע פון אלע: וואו זענען זייערע טראקס? א ריכטיגער קונה האט דיליווערים. א שווינדל-קונה האט קיינע. גראנט האט געוואוסט אז אויב דניאל וועט ווייטער פרעגן, וועט דער גאנצער קרייז ווערן אנטדעקט. אזוי נאך אכט טעג איז דניאל געווען אוועק.

ווי דער אפגענאר איז אנטדעקט געווארן	
פעליקס	געלט און דיליווערים האבן נישט געשטימט
ראמאס	נאכגעפאלגט דעם געלט
וועב	פארלאנגט קאנטראקטן וואס זענען קיינמאל נישט אנגעקומען
דניאל	דריי עפנטלעכע פראגעס
קרוי	מודה געווען

ווי איז עס אנטדעקט געווארן? נישט דורך צופאל, נאר דורך זארגעוודיגע מענטשן וואס האבן געטון זייער ארבעט. פעליקס דוארטע האט פארגליכן צוויי רשימות, געלט און דיליווערים, און האט געזען אז זיי שטימען נישט. ער האט עס ריכטיג רעפארטירט. פאול ראמאס האט נאכגעפאלגט דעם געלט דורך דריי לענדער. הארלאן וועב האט פארלאנגט קאנטראקטן וואס

זענען קיינמאל נישט אנגעקומען. דניאל האט געפרעגט דריי פראגעס פאר דער עפנטלעכקייט. און צום סוף האט מארטין קרוי, פארשראקן, מודה געווען.

די פשוט'ע כלל וואס כאפט כמעט יעדער אפגענאר פון דעם סארט איז די וואס פעליקס האט גענוצט: גיי נאך דעם ריכטיגן זאך, נישט דעם פאפיר. געלט אויף פאפיר קען מען אויסטראכטן. טראקס, ווערהאוזעס, פעקלעך און דיליווערים קען מען נישט. ווען דער פאפיר זאגט אז דו האסט פארדינט א סך, און די טראקס זאגן אז דו האסט גארנישט געטון, גלייב די טראקס.

צייטליניע: די גאַנצע מעשה לויט דער ריי

דאָ איז די גאַנצע מעשה אין דער סדר וואָס עס איז געשען, פון דער גאַראַזש ביזן אורטייל, אַזוי קען מען זען ווי יעדער שריט האָט געפירט צום קומענדיגן.

פון דער גאַראַזש ביזן סטאַק מאַרקעט	
יאָר 1	קאַמפּאַס געשריבן, פירמע געגרינדעט מיט 4 טראַקס
יאָר 2	גרינוועי מאַרקעטס געוואונען
יאָר 9	אַקציעס פאַרקויפט אויפן סטאַק מאַרקעט
יאָר 11	איבערגעבענט מערסער גלאָבאַל

פערצן יאָר איידער אונזער מעשה: אין דזשאָזעף בראַנדט׳ס גאַראַזש אויף פעל סטריט אין אַלדער פאַלס, שרייבט דניאל דעם ערשטן קאַמפּאַס. גראַנט פאַרקויפט זיין קאַר, דזשאָזעף גיט אַוועק זיין גאַנצע ערספּאַרניס, און מערסער בראַנדט פרייט ווערט געבוירן מיט פיר טראַקס. צוויי יאָר שפּעטער, געווינט דניאל גרינוועי מאַרקעטס מיט אַ האַנטגעשריבענע הבטחה. איבער די קומענדיגע יאָרן וואַקסט די פירמע ביז טויזנטער טראַקס. ניין יאָר נאָכן גאַראַזש, ווערן אירע אַקציעס פאַרקויפט אויפן סטאַק מאַרקעט.

די פארבארגענע יארן	
3 יאר פריער	דער שווינדל הייבט אן
אנהייב אקטאבער	דניאל פרעגט וועגן דריי קונים
8 טעג שפעטער	קייל קריגט דניאל'ס שטעלע

דריי יאר איידער אונזער מעשה: גראנט בענענט איבער די פירמע מערסער גלאבאל, און ער מיט מארטין קרוי אנהייבן צו בוכן פאלשע פראפיטן דורך די דריי שווינדל-קונים. אין דעם יאר פאר אונזער מעשה, נעמט גראנט אויך א פריוואטע הלוואה פון פיר הונדערט מיליאן דאלאר, פארזיכערט מיט זיינע אקציעס. אנהייב אקטאבער, ביי א פארוואלטונג-מיטינג, פרעגט דניאל וועגן די דריי קונים. אכט טעג שפעטער קומט די העלסטע נאכט.

די ערשטע חדשים	
אקטאבער	דניאל ארויסגעדריקט, קומט צו וויטקאם
נאוועמבער	צימער זיבן, ראדזש קומט צו
דעצעמבער	מערסער פאלט דורך ביים ווינטער-אנשטורעם
יאנואר	וועיפוינט לויפט מיט 200 טראקס

אקטאבער: די איינפירונג פון קאמפאס פינף; דער פארוואלטונג-שטים פון פינף קעגן צוויי; דניאל גייט אוועק מיט א קארטאן קעסטל; לעאנארד'ס פרישטאג; דניאל ווערט פרעזידענט פון וויטקאם. נאוועמבער: צימער זיבן

עפנט; ראדזש קומט צו; דער ערשטער אדוואקאטישער בריוו. דעצעמבער: דער ווינטער-אנשטורעם, פערציג מערסער טראקס שטעקן אויף אייזיגע בערג, גרינוועי׳ס עסנוואר פארדארבן. יאנואר: וועיפוינט לויפט מיט צוויי הונדערט טראקס.

דאס צווייטע יאר, ערשטע העלפט	
פעברואר ביז אפריל	דער 90-טעגיגער טעסט
מיי	גרינוועי באשליסט אריבערצוציען, מערסער פארקלאגט
יוני	דער געריכט געפינט קיין קאפירן
יולי	פעליקס געפינט דעם שווינדל

פעברואר ביז אפריל: דער נייציג-טעגיגער גרינוועי-טעסט. מיי: גרינוועי באשליסט אריבערצוציען אלע דריי הונדערט געשעפטן. מערסער פארקלאגט פאר דריי הונדערט מיליאן דאלאר. יוני: דער געריכט פארווארפט מערסער׳ס קלאגע, געפינט קיין קאפירן, און קייל שנייט אראפ די דרייווערס׳ באצאלונג און פייערט טאמי. זומער: איבער טויזנט דרייווערס גייען אריבער צו וויטקאם. יולי: פעליקס געפינט דעם קרייז פון געלט און גייט צו די אויספארשער.

דאס צווייטע יאר, צווייטע העלפט	
אויגוסט	דריי אפערס, דריי אפזאגן
סעפטעמבער	אינוועסטאר-טאג, דריי פראגעס
2 טעג שפעטער	קרוי גיט צו, גראנט ארעסטירט

אויגוסט: גראנט באט אן דניאל פופציג מיליאן דאלאר, באט אן לעאנארד איין ביליאן צוויי הונדערט מיליאן, און פרובירט צו שמירן פיטער. אלע דריי זאגן ניין. סעפטעמבער: אינוועסטאר-טאג און דניאל׳ס דריי פראגעס; די באנק שטעלט אפ איר הלוואה. צוויי טעג שפעטער גיט קרוי צו, אגענטן דורכזוכן דעם טורעם, און גראנט ווערט ארעסטירט ביים פריוואטן ערפארט. מערסער׳ס אקציעס פאלן צוזאמען.

דער סוף פון דער מעשה	
אקטאבער און נאוועמבער	מערסער גייט אין בראכע
פעברואר	וויטקאם געווינט דעם אויקשן
דעם קומענדיגן הארבסט	גראנט באקומט 14 יאר
וויטקאם בראנדט ווערט געבוירן	

אקטאבער און נאוועמבער: די באנקען פאדערן זייער געלט און מערסער גלאבאל מעלדט בראכע. פעברואר, זעכצן חדשים נאך דער העלסטער נאכט: וויטקאם געווינט דעם געריכט-אויקשן אן קיין ארבעט-שנייטן. דניאל גייט צוריק אריין אין טורעם און ברענגט צוריק די דרייווערס׳ באצאלונג. דעם קומענדיגן הארבסט: גראנט׳ס משפט, שולדיג אויף אלע עלף פונקטן, פערצן יאר אין תפיסה. די פירמע ווערט וויטקאם בראנדט, און דניאל קויפט צוריק זיין טאטנ׳ס הויז.

קאפיטל 23

די מעשה אין קורצן

אט איז די גאנצע מעשה נאכאמאל, דערציילט אין קורצן, פאר יעדן וואס וויל זיך דערמאנען אין דעם תוך איין פאר מינוט.

דניאל בראנדט, א שטילער אינזשעניר, און גראנט מערסער, א בריליאנטער פארקויפער, האבן אנגעהויבן א דעליווערי-פירמע אין א גאראזש מיט פיר טראקס און דניאלס טאטנס גאנצע דערשפארטע געלט. דניאל האט געבויט קאמפאס, דעם סיסטעם וואס האט געפלאנט יעדע רוט, און געוואונען די גרעסטע קונים. גראנט האט פארקויפט און געהאלטן רעדעס. אין פערצן יאר האט די פירמע אנגעוואקסן צו מערסער גלאבאל, ווערט צוועלף ביליאן דאלאר.

דניאל האט באמערקט דריי ריזיגע קונים אן קיין דעליווערי׳ס און האט געפרעגט וועגן זיי. אכט טעג שפעטער, ביי דער פירמעס גרעסטער פארטיי, האט גראנט געגעבן דניאלס שטעלע צו זיין באליבטן, קייל דארסי. דעם קומענדיגן מארגן האט די פארוואלטונג אפגעשטימט דניאל ארויס. ער האט אפגעזאגט צוואנציג מיליאן דאלאר פאר זיין שטילשווייגן, צוריקגעגעבן אלעס וואס ער האט געהאט פון דער פירמע, און אוועקגעגאנגען מיט א קארטאן-קעסטל.

לעאנארד וויטקאם, דער ערליכער אלטער באלעבאס פון דער קאנקורענט-פירמע, האט דניאלן איינגעלאדן אויף פרישטאג און געמאכט אים פרעזידענט, מיט דריי באדינגונגען: אלעס לעגאל, גארנישט גענומען

פון מערסער, און יעדער באהאנדלט פערליך. דניאל האט געבויט א נייעם סיסטעם, וועיפוינט, אין א ריינעם צימער באקוקט דורך אן אויסווייניגן אדוואקאט. ראדזש פאטעל האט זיך צוגעגעבן צו אים, ווי עס דארף צו זיין, ברענגענדיג גארנישט.

ביי מערסער, האט קייל אראפגעשניטן די דרייווערס'ס באצאלונג און אפגעשטעלט די זיכערהייט-כללים אין קאמפאס. אין ווינטער-גאנג האט דער סיסטעם איינגעפאלן, און גרינוועי'ס עסנוואר האט פארדארבן. ארטור בעל איז געקומען צו דניאל. וויטקאם האט דורכגעמאכט א נייציג-טעגיגן טעסט אויף די שווערסטע קראמען, און גרינוועי האט אריבערגעטראגן אלע דריי הונדערט קראמען. מערסער האט פארקלאגט אויף דריי הונדערט מיליאן דאלאר, און פארלוירן.

קייל האט ארויסגעווארפן טאמי גאלווין, און איבער טויזנט דרייווערס האבן אויסגעוועלט זיך צוצוגעבן צו וויטקאם פאר פערלעכער באצאלונג. פעליקס דוארטע, א יונגער אנאליסט, האט אויסגעפונען אז די דריי קונים זענען געווען א שווינדל, און אז דאס געלט איז ארומגעגאנגען אין א קרייז. דניאל האט אפגעזאגט צו זען זיינע פאפירן און האט אים געשיקט צו די אונטערזוכער. גראנט האט פרובירט קויפן דניאלן, דערנאך וויטקאם, דערנאך פיטער וויטקאם. אלע דריי האבן געזאגט ניין.

ביים אינוועסטאר-טאג, האט דניאל געפרעגט דריי פראגעס ווי א אקציע-האלטער, און די באנק האט פארפרוירן איר הלוואה. מארטין קרוי האט מודה געווען. אגענטן האבן דורכגעזוכט דעם טורעם, און גראנט איז פארכאפט געווארן ביים עראפארט. מערסער'ס אקציעס זענען איינגעפאלן, די באנק האט גענומען גראנט'ס אקציעס, און די פירמע איז בראכגעגאנגען.

וויטקאם האט געקויפט אירע טראקס און ווײַרהויזעס ביי אן אויקציע, האלטענדיג יעדע שטעלע.

גראנט איז געפונען געווארן שולדיג אויף אלע עלף פונקטן און פארמשפט געווארן צו פערצן יאר. קרוי האט באקומען פיר יאר, און קייל איז פארבאטן געווארן אויף אייביג פון פירן א פובליק פירמע. די נייע פירמע, וויטקאם בראנדט, איז געווארן די גרעסטע אין דער סטעיט, מיט דניאל ווי איר הויפט-דירעקטאר. און דניאל האט צוריקגעקויפט זיין טאטנס הויז און צוריקגעצאלט די פערציג טויזנט דאלאר, מיט ערליכן געלט.

לעהרן פון דער מעשה

יעדע גוטע מעשה לאזט עפּעס איבער. דא זענען די לעהרן וואס די מעשה לערנט אונז, וועגן ארבעט, געלט, טריישאפט און ערלעכקייט.

לעהרע 1
צייל צוויי מאל, זאג צו איין מאל
א קליינע הבטחה וואס מען האלט איז מער ווערד ווי א גרויסע וואס מען מאכט

לעהרע איינס: צייל צוויי מאל, זאג צו איין מאל. דניאלס טאטע האט אים דאס געלערנט, און דאס איז דורכגעגאנגען זיין גאנצן לעבן. ער האט געמאכט ווייניג הבטחות, אבער יעדע איינע האט ער געהאלטן: צו ארטור בעל, צו לעאנארד, צו פּיטער, צו די דרייווערס. אין ביזנעס ווי אין לעבן, א קליינע הבטחה וואס מען האלט איז מער ווערד ווי א גרויסע הבטחה וואס מען מאכט.

לעהרע 2
קרעדיט נעמען מאכט נישט דעם ארבעט
דער בויער איז מער ווערד ווי דער רעדנער

לעהרע צוויי: קרעדיט מאכט נישט דעם ארבעט. גראנט האט גענומען די קרעדיט פאר קאמפּאס אויף דער בינע און אין טעלעוויזיע. אבער קרעדיט האט נישט געקענט פלאנירן איין איינציגע רוט אין שניי. ווען דער בויער

איז אוועק, האט די זאך וואס ער האט געבויט אנגעהויבן צופאלן. דער מענטש וואס טוט דעם ארבעט איז מער ווערד ווי דער מענטש וואס רעדט וועגן דעם.

לעהרע 3
גיי אוועק מיט כבוד
נעם גארנישט וואס איז נישט דיינס
רואיקייט איז שטארקייט וואס ווארט

לעהרע דריי: ווען מען שטופט אייך ארויס, גיי אוועק מיט כבוד. דניאל האט נישט געשריגן, נישט געגנבעט, נישט אונטערגעשריבן אוועק זיין קול, און נישט גענומען נקמה. ער האט אומגעקערט יעדע זאך פון דער פירמע און געוואונטשן די ארבעטער גוטס. ווייל ער איז אוועק ריין, האט קיינער אים שפעטער נישט געקענט אנרירן. רואיקייט איז נישט שוואכקייט. רואיקייט איז שטארקייט וואס ווארט.

לעהרע 4
באדין בעסער, צאל גערעכט
צוטרוי וואקסט פאמעלעך, אבער ער האלט אויס

לעהרע פיר: ערלעכע קאנקורענץ געווינט צום סוף. דניאל און לעאנארד האבן קיינמאל נישט אויסגעשפירט, קיינמאל נישט געגעבן שוחד, און קיינמאל נישט געלויגן. זיי האבן פשוט בעסער באדינט קונים און גערעכטער באהאנדלט ארבעטער. עס האט גענומען צייט, אבער קונים און ארבעטער

האבן זיי אויסגעווײלט פריי. א ביזנעס געבויט אויף צוטרוי וואקסט פאמעלעך, אבער ער פאלט נישט צונויף.

לעהרע 5
פאפיר קען לויגן; עכטע זאכן קענען נישט
טשעק, דערנאך מעלד עס אויפן ריכטיגן וועג

לעהרע פינף: גיי נאך דער עכטער זאך, נישט דעם פאפיר. פעליקס האט געכאפט דעם אפגענארעניש ווייל ער האט פארגליכן געלט מיט ליפערונגען. פאפיר קען לויגן; טראקס קענען נישט. און א דערשראקענער יונגערמאן מיט א בלייער האט אראפגעבראכט אן אימפעריע, ווייל ער האט געטשעקט די עכטע זאך און דערנאך עס געמאלדן אויף דעם ריכטיגן וועג.

לעהרע 6
מענטשן וואס מען באהאנדלט גוט זענען דער עכטער פארמעגן
געלט אויף פאפיר קען פארשווינדן; טריישאפט נישט

לעהרע זעקס: די מענטשן וואס מען באהאנדלט גוט זענען דער עכטער פארמעגן. טאמי, ראדזש, סעם, פעליקס, ארטור, אפילו דער אלטער וועכטער: יעדער איינער פון זיי האט געדענקט ווי דניאל האט זיי באהאנדלט. גראנט האט געהאט געלט, מאכט און א גלאז טורעם, אבער ווען דער שטורעם איז געקומען, האט קיינער נישט געשטאנען לעבן אים. דניאל האט פארלוירן צוויי ביליאן דאלאר אויף פאפיר, און פונדעסטוועגן איז ער געווארן דער רייכסטער מענטש אין דער מעשה.

קאפיטל 25

צום שלוס

און אזוי ענדיגט זיך אונזער געשיכטע דארט וואו עס האט זיך אנגעהויבן: מיט א שטילן מענטש, א אלטן גאראזש און א צוזאג. דניאל בראנדט האט קיינמאל ניט געהאלטן קיין רעדע אין שפאטליכט. ער האט קיינמאל ניט ארייננגעשטעלט זיין פנים אויף קיין זשורנאל. אבער יעדן מארגן פארלאזן 8,900 טראקס אויף צייט, און 40,000 מענטשן גייען אהיים צום עסן, ווייל ער האט אויפגעבויט עפעס עכטס און האט אפגעזאגט צו פארקויפן וואס איז ניטא.

א דאנק פאר אייך וואס איר האט אנגעקוקט די געשיכטע. מיר האפן איר האט דערפון הנאה געהאט, און אז עפעס דערפון וועט בלייבן מיט אייך: צייל צוויי מאל, זאג צו איין מאל, און פארקויף קיינמאל ניט וואס איז ניטא.